

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

א/4609/מק 6

לשכת רה"מ

יו"ר מדינת

ארה"ב

22/4/89 - 14/4/89

תיק מס'

6

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פני: 4609/6-א

מזהה פריט: R00036p

כתובת: 2-111-2-4-8

תאריך הדפסה: 31/08/2020

יוצא

בלמס

חוזם: 4,14585

אל: ני/ 649

מ-: המשרד, תא: 220489, זח: 0527, דח: ב, סג: בל

תח: א גס: ארבל

נד: א

בלמס/בהול (לא להזעיק)

ניו יורק-נאו'ם

החלטת עצרת האו'ם על התקרית בנחלין.

להלן הודעת דובר המשרד בנדון:

החלטת עצרת האו'ם מיום 20.4 בקשר לתקרית בנחלין היא פרי מניפולציה אשר הרוב האוטומטי בעצרת נתן לה את ידו.

אולי אין זה מקרה כי בשעה שביירות עולה באש ואלפי לבנונים בוחרים להמלט אל קרבת הגבול הישראלי בוחרת עצרת האו'ם להתעלם כליל מן הטבח הנורא המתחולל בלבנון.

ישראל דוחה את מפגן הצביעות הבינלאומית שבא לידי ביטוי בהצבעה ומברכת את ארה"ב על שהצטרפה להצבעה נגד.

השלטונות המוסמכים ימשיכו בחקירת התקרית, יפרסמו את מימצאיה ויינקטו בהליכים הדרושים על פי החוק.

ישראל חוזרת ומדגישה את דבקוּתה בשמירת חופש הפולחן לכל המאמינים בני הדתות השונות בירושלים ובהגנה על המקומות הקדושים.

ישראל תתמיד בחתירתה לשלום עפ'י יוזמת רה"מ למרות ביטויי האלימות הפיסית בשטחים והאלימות המילולית באו'ם.

ארבל 2 - מע'ת

פא

תפ: שהיו, סשה, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, ברנע, ארבל, 2, ליאור,
מזתים, רביב, מעת, הסברה, מתאסשטחים

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

72

שגרירות ישראל בווינגטון
טופס מברק

דף 1. מתוך 2.
דחיפות: מידי
סוג: גלוי

אל : מצפ"א, ממ"ד

דע : לשכת רה"מ

תאריך, זמן: 21/4 1350
מספר המברק:

מאת: עתונות

המשרד:

1/2 411

להלן מאמרם של אוונס ונובק שהופיע היום (21.4.89)

בווינגטון פוסט.

יוסי גל.

1 1 1 2 1 1 3 3
 אה סלשה רחא גארהא אבהא אצלה אצלה
 אצלה רחא אצלה אצלה אצלה אצלה אצלה
 1 1 1 4 1 2 1 1

2/2 4/11
Rowland Evans and Robert Novak

Weaving a Way Toward West Bank Elections

The ears of the doughty Israeli prime minister, Yitzhak Shamir, would have reddened if he had seen President Bush and Secretary of State James Baker go into orbit over his approval of a new Jewish settlement on the West Bank just days after he was persuaded by the United States to propose Palestinian elections.

Baker quietly let it be known that the United States might no longer play Israel's U.N. protector over the lethal issue of more Jewish settlements in the very region affected by the Palestinian election. The secretary of state, feeling personally affronted, has suggested privately that the United States may have to return to the pre-Reagan position that Jewish settlements are "illegal," not just "an obstacle to peace."

But more than the mere loss of U.S. protection at the Israel-hating United

Nations is at stake. The reaction of Bush and Baker to the new West Bank settlement makes the U.S.-Israeli relationship slightly less stable and therefore slightly less predictable.

Shamir's performance dropped him a peg or two in terms of credibility. The credibility of both Israel and the PLO is a key factor as Baker ponders how much pressure to apply on each of them to reach agreement.

One dark explanation for the renewal of settlement-building may be Shamir's effort to placate right-wingers in his Likud Party who were attacking him for the election proposal within hours of his arrival home last weekend. The prime minister may now worry that he blundered when he assumed the PLO would reject flat-out the offer of elections that he allowed the Americans to push him into making.

That view of Shamir was bluntly advanced by Arye Naor, the highly regarded Cabinet secretary to former prime minister Menachem Begin, in the *Jerusalem Post*. He said Shamir was "ready to take the risk [of an election], being almost certain that the Arabs will reject it."

Such a description of Shamir was certainly not shared by Baker when ramifications of the election proposal were acutely examined by both of them here. On the whole, Baker's reaction to Shamir was distinctly upbeat, with no hint that the Israeli did not mean exactly what he said. Baker did not pull any punches in telling Shamir how new settlements would embarrass the step-by-step U.S. peace plan.

Until Shamir one week later suddenly opened up the settlements issue, both Baker and the president assumed

it was in hibernation for the duration. As for the elections, they took Shamir's proposal at face value, sensing that his view of Israel's relations with the Palestinians had turned an elusive corner.

Indeed, the tough old Israeli patriot and one-time guerrilla fighter left here with the imprimatur of a statesman who was ready for the first time to take some real risks for peace. But while he soiled that vibrant image when he approved new West Bank settlements, the PLO—his hated enemies in Tunis—began to play a much smarter game with the Americans.

In the April 18 U.S.-PLO talks in Tunis, the first following Shamir's trip here, Ambassador Robert Pelletreau gave a mid-level PLO official the U.S. version of Shamir's election plan. Pelletreau's order from Baker are simple:

keep the ball in play and don't let the PLO walk off the field.

It seems to be working. Baker appears to have skillfully nixed any quiet PLO veto of the elections. He will see Pelletreau back for more talks in Tunis soon to discuss U.S. ideas on all the possible ways the election might be conducted. Baker needs to find out if the PLO will handle Shamir's refusal to talk to it in any way. It is all but certain that each of the Palestinians elected will be PLO followers and partisans.

High officials of the Bush administration hope Shamir will weave his own political trail through this slippery terrain without raising any more questions about his credibility at the White House or with Jim Baker's office. That may prove to be the toughest act in Shamir's incredible career.

©1989, No. America Syndicate, Inc.

שגרירות ישראל בווינגטון
טופס מברק

דף 1. מתוך 2.
דחיפות: מיידי
סוג: גלוי

תאריך, זמן: 13:482104
מספר המברק:

המשרד:

1/2 4/2

אל : מצפ"א, ממ"ד

דע : לשכת רה"מ

מאת: עתונות

ראיון חוסיין לווינגטון פוסט.

להלן מתוך הווינגטון פוסט (21.4.89).

יוסי גל.

3 3 3 3 3 3
שה סלמה מה גומה שה גומה גומה גומה
הנצח גומה רביה גומה הסמה ילדית גומה
31 31 31 31 31 31
1 1 1 1 1 1

Hussein Says Elections Could Aid Peace Process

Qualified Backing Given to Israeli Proposal

By John M. Gushko
Washington Post Staff Writer

King Hussein of Jordan said yesterday that Israeli-proposed elections in the West Bank and Gaza Strip could be useful in advancing Middle East peace but only if they are part of a broader negotiating process to determine the final status of the territories and their 1.7 million Palestinian inhabitants.

Hussein, who would not talk about the election plan after he met with President Bush on Wednesday, yesterday gave a carefully hedged endorsement to the idea following a luncheon with Secretary of State James A. Baker III and in an interview with Washington Post editors and reporters.

"The idea of elections might be worth looking at within the context of the whole process that hopefully will come together to get us from

Despite the qualifications, Hussein's position was welcomed by the White House.

where we are now to a final settlement," he said at the State Department. "Otherwise the idea is out of context."

"It is not an end in itself," he added. In the interview, he said several times that elections, proposed by Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir to select Palestinians to negotiate with Israel for limited self-government, must be regarded "as only one element in a process" leading to agreement about the future of the occupied territories.

Despite his qualifications, Hussein's position clearly was welcomed by the Bush administration, which regards the Israeli election plan as a vehicle for breaking the deadlock in the peace process. In fact, Hussein's words virtually echoed Bush's statement Wednesday that elections for a self-govern-

ing authority should not be an end in themselves but "an initial step . . . to negotiations on the final status of the West Bank and Gaza."

Bush appeared so pleased by Hussein's support that he cited his Mideast peacemaking efforts as a sign that his administration has made progress during its first months. "Things are moving," he said yesterday of the Middle East situation in an exchange with reporters outside the White House.

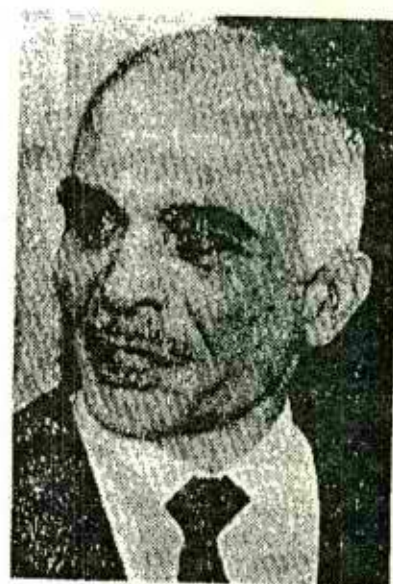
The president said he was "very pleased" by his talks with Hussein and his meetings two weeks ago with Shamir and Egyptian President Hosni Mubarak.

"We have . . . a much better communication with Jordan. We've kept good cooperation and coordination with the Egyptians. The Israelis themselves attest to the fact that they have great confidence in our administration. . . . King Hussein was right when he said [Wednesday] time was right for some action," Bush said. "Now we've got to assess where we go, what the next step is."

In the interview, Hussein made clear that he believes these next steps should include U.S. efforts to induce Israel to deal with the Palestine Liberation Organization (PLO) in an international conference that would result in the territories becoming an independent state in exchange for Arab acceptance of Israel.

Last July, Hussein renounced Jordan's claim to the West Bank, which it lost to Israel in the 1967 Middle East War, and recognized the PLO as the sole representative of the Palestinians. In the interview, he said that the violent Palestinian protests in the territories had struck him as "a cry to recognize their needs and their desire to have their own say about their future."

"We felt the only way we could contribute to their cause and to the cause of peace in the region was to disengage," he said. "I decided to move, and that move has generated positive developments in the sense that the PLO has accepted Israel's right to exist, renounced terrorism and otherwise met the conditions to represent the Palestinian people in peace negotiations."

KING HUSSEIN
... voting "not an end in itself"

But he also stressed that Jordan has not given up the idea of some form of confederation with the independent state that the Palestinians hope to create out of the territories. The West Bank and Gaza have such a small area and so impoverished an economic base that most observers believe they cannot have any stability without ties to a larger neighboring state such as Jordan or Israel.

"It is very possible there will be a link in the future," Hussein said. "Certainly the PLO and the Palestinian people have indicated that is their wish time and again. But now is not the right time. We are two sovereign people, but we'll certainly respond favorably if that is their wish."

Election Proposal Rejected by PLO

Reuter

TUNIS, April 20—The Palestine Liberation Organization today formally rejected an Israeli proposal for elections in the occupied territories unless Israel withdraws from the West Bank and Gaza Strip.

PLO spokesman Abdul Ahmed Rahman said the PLO representative in Tunis told the U.S. ambassador there, Robert Pelletreau, that elections are not a practical proposition so long as the occupation continues.

Rahman said the PLO's objections to Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir's proposal were that elections under occupation would legitimize the Israeli presence and distract from the PLO's campaign for an international conference on Middle East peace.

END

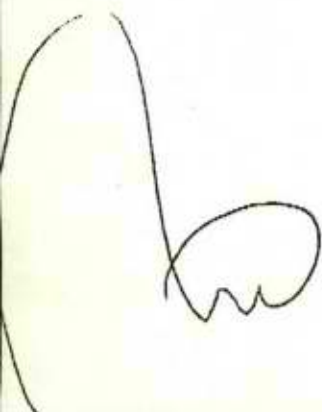

ד"ר : 2 מתוך : 12	נוכח מכתב קשר ניו-יורק	דחיפות : מהלך -
אל :		סיוג : שחור
		תזכ : 202020
דע :		מל מדיק
מאת :		445 100

שלו הפגינה איסלנד את דאגתה הכנה לרגיעה ולשלום, דבקותה בעקרונות ואומץ
מדיני. בפעולתם האמיצה חשפו הצביעות שבדיון עקר זה ואילצו את הערבים
להפגין שאלומות עכורט היא מטרה, שמח והודה על הדברים.

8, חוזרים על הצעתנו לתגובה צינית חריפה בארץ ברמה גבוהה ככל האפשר - כי
עצרת האו"ם הפגינה שוב שפתרון סכסוך ישראל - ערב יתבצע רק על ידי
הצדדים בשטח - ומעורבות האו"ם רק תזיק.

נאו"ם -

אישור :

שם חשולח : יוחנן בייך

תאריך : 20.4.89 19:30

General Assembly

Distr.
LIMITED

A/43/L.55
19 April 1989

ORIGINAL: ENGLISH

Forty-third session
Agenda item 37

QUESTION OF PALESTINE

Algeria, Bahrain, Bangladesh, Democratic Yemen, Djibouti,
Egypt, Indonesia, Iraq, Jordan, Kuwait, Lebanon, Libyan Arab
Jamahiriya, Malaysia, Mauritania, Morocco, Oman, Qatar, Saudi
Arabia, Somalia, Sudan, Tunisia, Uganda, Ukrainian Soviet
Socialist Republic, United Arab Emirates, Yemen and Zambia;
draft resolution

The General Assembly,

Having considered the item entitled "Question of Palestine",

Guided by the principles of the Charter of the United Nations and the provisions of the Universal Declaration of Human Rights, 1/

Gravely concerned at and alarmed by the deteriorating situation in the Palestinian territory occupied by Israel since 1967, including Jerusalem,

Expressing its profound shock at the latest action of members of the Israeli armed forces on 13 April 1989, which resulted in the killing and wounding of Palestinian civilians in the town of Nahalin,

Having considered the statement of the Secretary-General on 13 April 1989 relative to that raid,

Aware that Israel, the occupying Power, has imposed limitations on Palestinian Muslims that restrict their participation in the life of their community and in the observance of their religious rites and obligations,

1/ Resolution 217 A (III).

Taking into account the need to consider means for the impartial protection of the Palestinian civilian population under Israeli occupation,

Considering that the current policies and practices of Israel, the occupying Power, in the occupied Palestinian territory are bound to have grave consequences for the endeavours to achieve a comprehensive, just and lasting peace in the Middle East,

Reaffirming once again that the Geneva Convention Relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War of 12 August 1949 ^{2/} is applicable to the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel, including Jerusalem,

1. Condemns those policies and practices of Israel, the occupying Power, which violate the human rights of the Palestinian people in the occupied territory, including the right of freedom of worship, and, in particular, the opening of fire by Israeli armed forces, which has resulted in the killing and wounding of defenceless Palestinian civilians, and specifically the latest action of members of the Israeli armed forces against the defenceless civilians in the Palestinian town of Nahalin;

2. Demands that Israel, the occupying Power, abide scrupulously by the Geneva Convention Relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War of 12 August 1949 and that it desist immediately from those policies and practices which are in violation of the provisions of the Convention;

3. Requests the Security Council to consider with urgency the situation in the occupied Palestinian territory with a view to considering measures needed to provide international protection to the Palestinian civilians in the Palestinian territory occupied by Israel since 1967, including Jerusalem;

4. Stresses the urgent need to expedite the convening of the International Peace Conference on the Middle East, under the auspices of the United Nations and in conformity with the provisions of General Assembly resolution 43/176 of 15 December 1988;

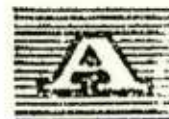
5. Requests the Secretary-General to submit periodic reports on developments in the occupied Palestinian territory.

---

^{2/} United Nations, Treaty Series, vol. 75, No. 973.

445/100

 $\frac{5}{12}$

UNITED NATIONS
GENERAL
ASSEMBLY

PROVISIONAL

A/43/L.56
20 April 1989

ORIGINAL: ENGLISH

Forty-third session
Agenda item 37

QUESTION OF PALESTINE

Iceland: amendment to draft resolution A/43/L.55

Insert the following paragraph after operative paragraph 4:

"5. Appeals to the parties concerned to refrain from all acts of violence that could place in jeopardy every attempt to reach a lasting, peaceful solution by political means;"

Renumber in consequence old operative paragraph 5.

5/2/80 2137

445/100 $\frac{6}{12}$

GENERAL ASSEMBLY

Y-THIRD

20/04/89 06:14 PM

74TH MEETING MEETING NO. 94 VOTE NO. 1 ITEM NO. 37

SUBJECT: MOTION BY SAUDI ARABIA THAT NO ACTION BE TAKEN ON A/43/L56

RECORDED VOTE
YES 23 NO 10 ABSTAIN

AFGHANISTAN		DEMOCRATIC KAMPUCHEA	Y	KUWAIT		SAINT VINCENT - GRENADINES	
ALBANIA	Y	DEMOCRATIC YEMEN	Y	LAO P.D.R		SAMOA	
ALGERIA	(N)	DENMARK	Y	LEBANON		SAO TOME AND PRINCIPE	
ANGOLA	Y	DJIBOUTI	Y	LESOTHO		SAUDI ARABIA	Y
ANTIGUA-BARBUDA		DOMINICA	(A)	LIBERIA	(A)	SENEGAL	Y
ARGENTINA		DOMINICAN REPUBLIC	Y	LIBYAN ARAB JAMAHIRIYA		SEYCHELLES	
AUSTRALIA	(A)	ECUADOR	(N)	LUXEMBOURG		SIERRA LEONE	Y
AUSTRIA	Y	EGYPT	Y	MADAGASCAR		SINGAPORE	Y
BAHAMAS		EL SALVADOR		MALAWI		SOLOMON ISLANDS	
BAHRAIN		EQUATORIAL GUINEA	Y	MALAYSIA		SOMALIA	Y
BANGLADESH	Y	ETHIOPIA	Y	MALDIVES		SOUTH AFRICA	
BARBADOS	(A)	FIJI	Y	MALI		SPAIN	(N)
BELGIUM	(N)	FINLAND	(A)	MALTA		SRI LANKA	Y
BELIZE	(N)	FRANCE	Y	MAURITANIA		SUDAN	Y
BENIN	Y	GABON	Y	MAURITIUS		SURINAME	Y
BHUTAN	Y	GAMBIA	Y	MEXICO		SWAZILAND	
BOLIVIA	Y	GERMAN DEMOCRATIC REP.	Y	MONGOLIA		SWEDEN	(N)
BOTSWANA	(N)	GERMANY, FEDERAL REP. OF	Y	MOROCCO		SYRIAN ARAB REPUBLIC	Y
BRAZIL	Y	GHANA	Y	MOZAMBIQUE		THAILAND	Y
BRUNEI DARUSSALAM	(N)	GREECE	Y	NEPAL		TOGO	
BULGARIA		GRENADA	(N)	NETHERLANDS		TRINIDAD AND TOBAGO	
BURKINA FASO	Y	GUATEMALA	(N)	NEW ZEALAND		TUNISIA	Y
BURMA		GUINEA	Y	NICARAGUA		TURKEY	Y
BURUNDI	Y	GUINEA-BISSAU	Y	NIGER		UGANDA	Y
BYELORUSSIAN S.S.R.	Y	GUYANA	Y	NIGERIA		UKRAINIAN S.S.R.	Y
CAMEROON	Y	HAITI	(N)	NORWAY		UNION OF SOVIET SOC. REP.	Y
CANADA		HONDURAS	Y	OMAN		UNITED ARAB EMIRATES	Y
CAPE VERDE	Y	HUNGARY	Y	PAKISTAN		UNITED KINGDOM	(N)
CENTRAL AFRICAN REPUBLIC	(N)	ICELAND	Y	PANAMA		UNITED REPUBLIC OF TANZANIA	Y
CHAD	Y	INDIA	Y	PAPUA NEW GUINEA		UNITED STATES	(N)
CHILE	Y	INDONESIA	Y	PARAGUAY		URUGUAY	(A)
CHINA	Y	IRAN (ISLAMIC REP. OF)	Y	PERU		VANUATU	
COLOMBIA	Y	IRAQ	(A)	PHILIPPINES		VENEZUELA	Y
COMOROS	(N)	IRELAND	Y	POLAND		VIET NAM	Y
CONGO	(N)	ISRAEL	(N)	PORTUGAL		YEMEN	Y
COSTA RICA	(N)	ITALY	Y	QATAR		YUGOSLAVIA	Y
COTE D'IVOIRE	(A)	JAMAICA		ROMANIA		ZAIRE	
CUBA	(N)	JAPAN	Y	RWANDA		ZAMBIA	Y
CYPRUS	Y	JORDAN		ST. KITTS AND NEVIS		ZIMBABWE	Y
CZECHOSLOVAKIA	Y	KENYA		SAINT LUCIA			

UNITED STATES MISSION TO THE UNITED NATIONS

445/100 $\frac{7}{12}$

799 UNITED NATIONS PLAZA
NEW YORK, N. Y. 10017

PRESS RELEASE

FOR RELEASE ON DELIVERY
CHECK TEXT AGAINST DELIVERY

Press Release USUN 36-(89)
April 20, 1989

Statement by Ambassador Thomas R. Pickering, United States Permanent Representative to the United Nations, in the Resumed Session of the 43rd General Assembly, in Plenary, in Explanation of Vote, on Draft Resolution A/43/L.55, April 20, 1989

Mr. President, the United States fully shares the concerns of the other members of the Assembly and the international community over the April 13 violence in Nahalin and related incidents in other West Bank towns. We deplore the continuing violence in the Occupied Territories, particularly the increase in deaths and casualties in recent days, and are actively engaged in efforts to alleviate the situation there. Such tragic incidents serve as a strong reminder that the status quo in the territories is untenable and that it is imperative to break the current cycle of confrontation, create an atmosphere for Israeli-Palestinian dialogue, and bring about a comprehensive peace.

The United States is saddened by the loss of life and injuries suffered on a daily basis in the Occupied Territories. The Nahalin incident is a particularly serious tragedy. We note that the Government of Israel is conducting an investigation of the incident; we trust that a thorough report will be forthcoming shortly and that necessary corrective actions will be implemented promptly. In the meantime, we urge that Israel make every effort to avoid the unwarranted use of lethal force in the West Bank and Gaza. Incidents such as that at Nahalin set back efforts to create a positive atmosphere for dialogue and undermine the confidence needed to build toward peace.

The United States believes it is essential to restore and safeguard the right of all faiths in the area to have free and open access to the holy places in Jerusalem. Those seeking to worship at the holy places also have a responsibility not to use such freedom to abuse the rights of others, or to contribute to the cycle of action and reaction which is the enemy of the peace process.

The United States is convinced that real progress can be achieved only through a process of dialogue and negotiations

משרד החוץ-מחלקת הקשר

14166

תאריך : 20.04.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 4,14166

אל: המשרד

יעדים: מצב/1096, מנמת/351

מ-: ווש, נר: 395, תא: 190489, חז: 1430, דח: ב, סג: סו

תח: & גס: צפא

נד: &

סודי/מיידי

אל: ממ'ד, ערב 2, מצפ'א

מאת: אלי אבידן.

ביקור חסין.

מגורם שהשתתף בשיחת בייקר-רפאעי.

1. הקדים לומר שלא רואים פרובלמטיקה מיוחדת באשר לביקור חסין על רקע ההתפתחויות סביב נושא הבחירות. השאלה היא איך הצדדים מוציאים מהמפגש את הטוב ביותר עבורם. לאמריקאים ברור שחסין לא יאמץ בפומבי את רעיון הבחירות אך בשיחות הסגורות ינסו לחשוב במשותף כיצד ניתן לקדם את התכנית בידיעה שהיא הפכה מרכיב חיוני להנעת התהליך המעוגנת בקונספציה של הסדר סופי של בעיית הש'ע.

2. רפאעי הגיב שבעקרון ירדן אינה מתנגדת לכל מהלך שיוליך להסדר סופי מוסכם. במסגרת זו ישנה נכונות לבדוק כל רעיון וכך גם גישתם לנושא הבחירות. מאידך ירדן לא ירדה לעומק הרעיון ומכאן שיש באמתחתה שאלות לא מעטות לגביהן תרצה לשמוע, במידת האפשר, הבהרות מהממשל באשר לעמדותיו ולא פחות מה מסתתר מאחורי התכנית הישראלית - האם רוהמ' שמיר רציני בתוכניתו, האם מדובר ברווח זמן אך בעיקר כיצד הן מתקשרות לתהליך עצמו ובעיקר הקשור להסדר הסופי. נענה שארה'ב רואה בנושא הבחירות צעד ראשון במספר צעדים קטנים אך בטוחים לקראת הסדר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הבעיה ומכאן חשוב שהצדדים הנוגעים בדבר יעשו חושבים ולא יפסלו אותן על הסף.

בהסכמת ארה"ב לקיום בחירות החל למעשה הצעד הראשון ואנו כבר נמצאים בתהליך עצמו. לארה"ב אין כרגע את התשובות לכל השאלות והיא נמצאת במגע עם הגורמים שיטלו חלק בתכנית, במהלכם כך היא מצפה, יתבהרו הסוגיות השונות. ברגע זה חשוב ליצור גישה פוזיטיבית ואחראית עם' לתת סיכוי לתהליך. לשאלתי האם רוהם' ירדן או גורם ירדני אחר נימק עמדת ירדן באשר לבחירות בשונה להתבטאויות הסטנדרטיות מירדן עד כה, נאמר ששאלה זו תידון בפרוטרוט בשיחע ב-4 עיניים עם הנשיא (19.4).

3. התחום הכלכלי. רוהם' ירדן ציין ההסכם עם ה-IMF והשיחות הצפויות עם מועדון פאריס יביאו לחסכון, דהיינו תוספת תקציבית של כ-100 מ' דולר לשנה. זוהי אמנם הקלה מסויימת אך ירדן מבקשת הסדר רחב יותר, קרי DEBT RELIEF לירדנים הוסבר שהמירב שארה"ב יכולה לעשות הוא הסדר ה-FMS במתכונת שהוגשה בזמנו לישראל. בתחום הסיוע הועלה נושא ה-FY-90.

ארה"ב תבחן מספר צעדים נוספים בתחום זה, אך הם לא יוכלו לענות על הציפיות הירדניות.

4. הירדנים בקשו לדון בנושא המים כמרכיב חשוב בשיחות בווינגטון. זוהי בעיה אקוטית מבחינתם בשל מצוקת מים תמידית. הזכירו ההתקדמות עם סוריה בסוגיה, אך נתקלים בקשיים מהצד הישראלי.

5. רפאעי התייחס למהומות כארוע שטופל בהגזמה ע"י התקשורת. הסברו היה שהמדובר בארוע מקומי. העלאת מחירי הדלק כמתחייב מההסכם עם קרן המטבע יצרה בעיה שכן מובילי הדלק תבעו העלאת תובלת הדלק בהתאם. ומכאן' התחממות האוירה''. הדגיש שהמשטר שולט במצב ושלא יחול שינוי בלו"ז של ביקור המלך כאן. (הנ"ל בתגובה לשמועות כאן על אפשרות לשינוי בביקור בעקבות ההתרחשויות.

6. השמועות הללו אף נקשרו לביטול המפגש עם ועדת החוץ של ביהנ'. מתברר שהתעוררו קשיים בהבטחת השתתפות רחבה שכן רבים מהחברים נמצאים מחוץ לבירה, כולל דאנטה פאדל עצמו. הועלתה הצעה לבטל את המפגש עם' שלא להביך

משרד החוץ-מחלקת הקשר

את המלך שמא מיעוט המשתתפים לא יהווה מעמד מכובד עבורו.
דוקא הירדנים עמדו על כך שיש לקיים את הפגישה, גם
אם במסגרת מצומצמת יותר.

חג שמח.

אלי אבידן

לב

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד,
בנצור, מצפא

NO NAME: WAM STAGE POWERED BY "JIT" GUST BOST BOST,
TIGH POWERED WAT: AT ST WIM ST, "O" NO BOST WAT: SO
NO BOST WAT: BOST: JTG.

NO WAT.

NO WAT:

CL

NO: WAM, WAM, FRO, WAT, WAT, WAT, WAT, WAT, WAT, WAT, WAT,
WAT, WAT.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

14089

תאריך : 20.04.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 4,14089

אל: המשרד

יעדים: מצב/1095, מנמת/350

מ-: ווש, נר: 409, תא: 190489, זח: 1700, דח: ב, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי/מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א, ממ'ד.

מאת: ציר-עודד ערן.

ביקור חוסיין.

להלן משיחה טלפונית עם פול הייר על החלק רב המשתתפים בפגישת בוש-חוסיין היום.

(הייר הוא הפקיד הבכיר שתדרך הכתבים בתום השיחה).

מרבית השיחה נסבה על תהליך השלום והמלך הביע תמיכה

כללית בנושא ובמאמצי ארה"ב. הוא לא תמך אך גם לא דחה את רעיון הבחירות אלא הביע דאגה פן המומ' על הבחירות

עצמן יביא להאטת התהליך ולהסחה. (בדבריו הפומביים

בתום השיחה לא התייחס המלך לבחירות ע.ע.). המלך חזר

על עמדתו הידועה ביחס ליחסים עם אש'פ ועם השטחים.

הוא דיבר על הצורך בועידה בינלאומית אך היה ברור שהוא

עיקל את גישתה של ארה"ב לנושא ולא היתה נימה של דחיפות

בדבריו. ברוח זו גם ענה לו הנשיא היינו שבבוא הזמן

אפשר יהיה לדון בכך. הייתה גם התייחסות של המלך לתפקידה

של בריהמ' והוא הביא את שפ' בין בריהמ' וארה"ב בטיפול

בנושא אנגולה. בוש לא התייחס לנקודה זו. נושא המהומות

לא עלה בשיחה הכללית והייר אמר שבשיחות הצד הדגישו

הירדנים ש'הכל תחת שליטה' ולדבריו גם מקורותיהם

לא גילו התפשטות המהומות למגזרים אחרים כמו הקמפוסים.

הייתה שיחה כללית על לבנון ולהייר היה הרושם שהנושא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נדון בין השניים בצורה נרחבת בפגישה המצומצמת.
בשיחה הכללית לא נדונו נושאי סיוע כלכלי וצבאי או
נושא המים.

ערן

לב

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד,
בנצור, מצפא

Involving Israelis and Palestinians. Much needs to be done to lay the groundwork for a workable process in which Israelis and Palestinians can constructively engage. Changing the current environment is a two-way street. We have encouraged both sides to take practical steps to help reduce tensions and create a more favorable atmosphere.

Our goal, however, is not simply to end the violence, but to address the underlying causes. This can only be done through a negotiating process that would address transitional arrangements for the Occupied Territories and resolve the final status of those territories in a manner acceptable to all concerned. The United States seeks a comprehensive negotiated settlement, in accordance with Security Council Resolutions 242 and 338, that would provide for an exchange of territory for peace, the security of all states, and the legitimate political rights of the Palestinian people.

The challenge before all of us is to help bring Israelis, Palestinians and the Arab world together to negotiate a settlement, not to try to prejudge its outcome or to dictate its terms. To accomplish this, we need practical, realistic measures designed to reduce tensions, lower the level of violence, and incrementally build trust between the parties. Divisive, one-sided, confrontational rhetoric such as that in the draft resolution before the Assembly today does not improve the situation on the ground or advance the prospects for peace in the region. It is counterproductive and only succeeds in driving the parties further apart at a time when efforts should be focussed on bringing them together.

The draft resolution contained in document A/43/L.55 in a number of important respects is fundamentally at variance with the views of my Government. For this reason, the United States will vote against this draft. Thank you, Mr. President.

* * * * *

445/100 $\frac{9}{12}$

Explanation of vote - Jeremy Issacharoff

Mr. President,

It goes without saying that the delegation of Israel will vote against the draft resolution in document A/43/L55. The draft does absolutely nothing to address the real issues in an objective and serious way, and worse still will not bring us any closer to a solution of the problem.

Yesterday, in this chamber, Israel set forth its proposals as to how the present status quo can be changed in favour of the beginning of a workable political process to solve the Arab-Israeli conflict in all its aspects. We stated in no uncertain terms that Israel wants the violence to end and the political process to begin.

Mr. President, we hear much lately of the new moderation and willingness for peace in the Arab world. The trouble is Mr. President, we hear a lot of talk endless talk - but nothing has really changed. Have these draft resolutions trying to alienate and insult Israel changed over the last years or indeed over the last few months? They have not. Is the Arab Group willing to accept mutual restraint in order to facilitate a solution. It has just said no. The measure of distortion in the draft resolution before us and the immense hypocrisy we have heard in this debate, shows that members of the Arab Group have yet to rise above the empty rhetoric which they have used for the last forty years.

Mr. President,

The sponsors of the draft, in the resolution itself and during the debate, have had the audacity to seek to condemn Israel in relation to the freedom of religious worship.

I would like to remind this body that 700,000 citizens of Israel are of the Moslem faith and that Israel guarantees by law, freedom of access and worship to all holy places for all religions. Israel has maintained a meticulous record in this regard. To hear accusations from regimes such as Saudi Arabia on religious tolerance - a regime that tolerates only one religion and slaughtered over 400 moslems in one day during the Haj in Mecca - such accusations are beneath our dignity to answer.

445/100

 $\frac{10}{12}$

But if this hypocrisy does not suffice - it is quite instructive but none the less appauling to hear Syria and Iraq lecture the General Assembly on the evils of occupation and the respect for human rights. Forty thousand Syrian troops occupy 60% of Lebanon and slaughter Lebanese by the dozens daily - whilst their brethren in Iraq so callously killed 5000 Kurds in a matter of days, in Halabjah.

If these are the moral credentials of the Arab Group - I feel almost privileged to represent a country that is criticized by such regimes.

Mr. President,

Israel will not be intimidated by such draft resolutions. They change nothing in the real world and will not prevent Israel from continuing its ongoing efforts to promote the peace process. This organization can remain hostage to senseless rhetoric and blatant hypocrisy. Israel cannot afford to be. Peace is far too important for us to be just another word or slogan in a resolution of the General Assembly. It has to be built through trust and mutual understanding. This resolution does neither.

Thank you Mr. President.

END

GENERAL ASSEMBLY

445/100 $\frac{11}{12}$

-THIRD

20/04/89 06:27 PM

RY MEETING

MEETING NO. 94

VOTE NO. 2

ITEM NO. 37

CT: QUESTION OF PALESTINE

L.55

DED VOTE
ES 2 NO 1 ABSTAIN

RESOLUTION 43/233

AFGHANISTAN		DEMOCRATIC KAMPUCHEA	Y	KUWAIT	Y	SAINT VINCENT - GRENADINES	Y
ALBANIA	Y	DEMOCRATIC YEMEN	Y	LAO P.D.R	Y	SAMOA	Y
ALGERIA	Y	DENMARK	Y	LEBANON	Y	SAO TOME AND PRINCIPE	Y
ANGOLA	Y	DJIBOUTI	Y	LESOTHO	Y	SAUDI ARABIA	Y
ANTIGUA-BARBUDA		DOMINICA	A	LIBERIA	Y	SENEGAL	Y
ARGENTINA		DOMINICAN REPUBLIC	Y	LIBYAN ARAB JAMAHIRIYA		SEYCHELLES	Y
AUSTRALIA		ECUADOR	Y	LUXEMBOURG	Y	SIERRA LEONE	Y
AUSTRIA	Y	EGYPT	Y	MADAGASCAR	Y	SINGAPORE	Y
BAHAMAS		EL SALVADOR		MALAWI		SOLOMON ISLANDS	
BAHRAIN		EQUATORIAL GUINEA	Y	MALAYSIA	Y	SOMALIA	Y
BANGLADESH	Y	ETHIOPIA	Y	MALDIVES		SOUTH AFRICA	
BARBADOS	Y	FIJI	Y	MALI	Y	SPAIN	Y
BELGIUM	Y	FINLAND	Y	MALTA	Y	SRI LANKA	Y
BERMUDA	Y	FRANCE	Y	MAURITANIA	Y	SUDAN	Y
BHUTAN	Y	GABON	Y	MAURITIUS	Y	SURINAME	Y
BOLIVIA	Y	GAMBIA	Y	MEXICO		SWAZILAND	
BOTSWANA	Y	GERMAN DEMOCRATIC REP.	Y	MONGOLIA	Y	SWEDEN	Y
BRAZIL	Y	GERMANY, FEDERAL REP. OF	Y	MOROCCO	Y	SYRIAN ARAB REPUBLIC	Y
BRUNEI DARUSSALAM	Y	GHANA	Y	MOZAMBIQUE	Y	THAILAND	Y
BULGARIA	Y	GREECE	Y	NEPAL		TOGO	
BURKINA FASO	Y	GRENADA	Y	NETHERLANDS	Y	TRINIDAD AND TOBAGO	Y
BURUNDI	Y	GUATEMALA	Y	NEW ZEALAND	Y	TUNISIA	Y
BYELORUSSIAN S.S.R.	Y	GUINEA	Y	NICARAGUA	Y	TURKEY	Y
CAMBODIA	Y	GUINEA-BISSAU	Y	NIGER	Y	UGANDA	Y
CAMEROON	Y	GUYANA	Y	NIGERIA	Y	UKRAINIAN S.S.R.	Y
CANADA	Y	HAITI	Y	NORWAY	Y	UNION OF SOVIET SOC. REP.	Y
CAPE VERDE	Y	HONDURAS	Y	OMAN	Y	UNITED ARAB EMIRATES	Y
CENTRAL AFRICAN REPUBLIC	Y	HUNGARY	Y	PAKISTAN	Y	UNITED KINGDOM	Y
CHAD	Y	ICELAND	Y	PANAMA	Y	UNITED REPUBLIC OF TANZANIA	Y
CHILE	Y	INDIA	Y	PAPUA NEW GUINEA	N	UNITED STATES	N
CHINA	Y	INDONESIA	Y	PARAGUAY	Y	URUGUAY	Y
COLOMBIA	Y	IRAN (ISLAMIC REP. OF)	Y	PERU		VANUATU	
COROS	Y	IRAQ	Y	PHILIPPINES	Y	VENEZUELA	Y
COTE D'IVOIRE	N	IRELAND	Y	POLAND	Y	VIET NAM	Y
CROATIA	Y	ISRAEL	Y	PORTUGAL	Y	YEMEN	Y
CUBA	Y	ITALY	Y	QATAR	Y	YUGOSLAVIA	Y
CYPRUS	Y	JAMAICA		ROMANIA	Y	ZAIRE	Y
CZECHOSLOVAKIA	Y	JAPAN	Y	RWANDA	Y	ZAMBIA	Y
		JORDAN		ST. KITTS AND NEVIS		ZIMBABWE	
		KENYA		SAINT LUCIA			

END

EXPLANATION OF VOTE BY MR. ADRIAAN JACOBVITS DE SZEGED, PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS, IN THE PLENARY OF THE 43RD SESSION OF THE GENERAL ASSEMBLY ON THURSDAY, 20 APRIL, 1989

Agenda-item 37: The question of Palestine

445 / 100 $\frac{12}{12}$

Mr. President,

Earlier in the debate the position of the Twelve with regard to agenda-item 37 was set out by the distinguished representative of Spain speaking on behalf of the Twelve member states of the European Community. Naturally, we fully subscribe to what he said. *And we have therefore voted in favour of the resolution just adopted.* I have asked for the floor in order to place on record some reservations on the text of the resolution just adopted. *nevertheless*

In the first place the Netherlands holds the opinion that this resolution does not deal in a balanced manner with all the relevant aspects of this question.

We therefore fail to see how this resolution can contribute to the over-all peace process.

Furthermore the Netherlands has always been of the opinion that the solution of the Middle East problem should be based on the principle of non-recourse to the use of force. Therefore the Netherlands wants to make it clear that its vote in favour of the text just adopted can in no way be interpreted as an encouragement to or support for the use of violence.

Furthermore the Netherlands questions a role of the Security Council as mentioned in operative paragraph 3 of the resolution. The Fourth Geneva Convention does not point to the Security Council, but to a Protecting Power or the International Committee of the Red Cross to provide protection to civilians.

Finally I wish to explain that our vote in favour does not alter the Netherlands well known position on an International Peace Conference on the Middle East, nor can it in any way prejudice the eventual outcome of negotiations of those directly concerned.

דמיפות מידי	סגירות ישראל / וושינגטון	זר: 1
סוג: גלוי	טופס פבוק	כתוב: 4
תאריך וזמן מעור: 18 באפריל 1989 18:30		אל: מצפ"א
כס' פבוק:		דע:
הפסיד:		
1/4 392		כאח: יק/ק לקונגרס

מנאט: עדות המזכיר בייקר בפני ועדת החוץ (ב-18/4)

רצ"ב החלק מעדותו הכתובה של המזכיר הנוגע להחלטת הפסקה התקציבית ופונקציה 150 (לרבות המיחסותו לסיוע לישראל ומצרים, יו"ש ותכניות איזורים).

זרל ורנאי זרנאי
יהודית זרנאי זרנאי

2 1 1 3
2 1 1 3
3 1 1 3

תפוצה: 36-

Because they must do both to survive and grow as free societies, we give them economic support and help finance the modernization of their armed forces. At the same time, we encourage developing countries not to overinvest on the military side.

2
4

392

I would like to note, in particular, the importance we attach to the small, but vital, International Military Education and Training (IMET) program. IMET is not just an aid program, but also a channel of communication and influence with literally thousands of foreign military leaders, and a highly cost-effective force multiplier for key friends and allies.

For FY 1990, our total discretionary budget authority for security assistance funding (MAP, FMS, ESF, IMET, antiterrorism assistance and peacekeeping operations) is \$8.5 billion. That compares with \$8.1 billion appropriated by the Congress for FY 1988 and again for FY 1989.

Despite this increase, what we are seeking for security assistance is less than the level appropriated in FY 1987. The cuts from the levels provided in FY 1985 and 1986 are even deeper.

For the first time, we are not seeking an allocation of MAP funds for specific country programs. Instead, we are combining the MAP and FMS programs and requesting that the total -- approximately \$5 billion -- be provided in the form of FMS grants.

The President and the Joint Leadership of the Congress have now agreed to set Function 150 discretionary spending at \$19.0 billion.

The Budget Summit Agreement represents a willingness, both on the part of Congress and of the Executive Branch to work cooperatively to address the serious issues now confronting our country. I am pleased that the budget negotiators recognized the special importance of adequate funding for our international affairs programs when they set levels of spending for FY 1990.

All elements of our original request for Function 150 cannot be met under the agreed ceiling. Nevertheless, if Congress authorizes and appropriates the full amount agreed in the Summit negotiations, with a minimum number of restrictive earmarks, I am confident that we will be able to meet our most pressing needs.

Let me now try to put this discussion in broader perspective by relating the resources we seek to the agenda I have outlined and to achievement of basic national interests and objectives.

National Security

Many of our friends in the developing world lack the resources to ensure their national security and to provide for the basic economic and social needs of their people.

Use of FMS in lieu of MAP will enable countries capable of doing so to apply defense assistance to commercial purchases. The all-grant program initiative is part of our effort to strengthen new, fragile democracies and ease the financial burden of countries whose economic health is vital to our own.

FM2 X Israel and Egypt will receive the largest share of our security assistance in FY 1990, \$5.1 billion (plus \$160 million in PL480 food aid for Egypt, bringing the total for those two countries to \$5.3 billion). This underscores the importance of the Middle East to the United States, and the central role which Israel and Egypt must play in bringing peace to that troubled region. Solid economic growth in these countries is essential to our effort. Thus, we are committed, for example, to working with Egypt to effect needed economic reforms.

X In the West Bank and Gaza, our assistance is evidence of our determination to help the people of the occupied territories achieve a better quality of life. Of the \$17.5 million in ESF we seek for Middle East regional programs, \$12 million will be used for development programs in these areas. In addition, in 1990 the U.N. Relief and Works Agency is expected to provide \$100 million in assistance to Palestinian refugees in the territories, one-quarter of which is attributable to the U.S. contribution to that organization.

In addition to the funds for Israel, Egypt and the occupied territories, we are also requesting \$206 million in security assistance for Tunisia, Jordan, Oman and Morocco, thereby furthering prospects for stability and growth in the region as a whole.

דחיפות: הכול ז"אס א בקרה.	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 1
סוג: למח.	טופס כבוק	כתוב: 2
תאריך וזמן חשוד:		אל: מנהל מפשא
כס' כבוק:		דצ: מקשה/מספיק
הפסד:		א. חבר אשור שפס
7660		כאח: ק. אקונקוס.
354 1/2 397		

ה' הנ"ל: שימושים בקולו המצוי בחדר המספר 1500 של
אחד (המקדמה).

1. נכנס בבוקר 19/4, ק"מ קונצרטן אלה שימושים בקולו המצוי.
השם הממשל הופיעו נפ וקר, מנ"מ ונצי"א מ"א. נאק השואלת
המקרה הישאר וזאת מכן יום המצוי.

2. אלה שולח את וקר, במסגרת שאלותיו על דוח המצוי אצלם
למחנה ישראלי בשטחים, אלה מציגה דבר באפי י"י במחשבים
בוחים. לקר נהן תשובה מתמקרת.

אלה (המחנה) מאב במבוק שאלתו על דבר הימח ניקול ואחר בעצם
במחקר כי הוא מבקש לקבל תשובה מוסמכת על דבר אפי
ה- MARK-UP ש"ק בקוב מאב. (הוסף כי אין נאב לקח
אחיה של הנדבר אפילו א \$ אסוף דבר מצינה (היורה בנשים
IN RETREAT. מו משימ CONFIDENCE BUILDING (הנ"ח אצבני
הקצבים של וקר) י"י בוחים בוחים. נופי מציגה מטופשת.

תפוצה: 36 - שם ש"מ רחל אהרן גלילי

בשם אצבני אילון אצבני

דתימות: מידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק: 1
סוג: שמור		כתיב: 2
תאריך וזמן חבור: 19 באפריל 1989 11:30		אל: מצפ"א
פס' פרוק: הפסיד:	דע: דברת/אוצר: מקשיח/משהביט; צי, טל, כאן.	
398 1/2 355		כאת: ק/ק לקונגרס

קונגרס-התקציב לשתי"א 1990 וסיוע חוץ
למברקנו 299

(1) בעקבות ההסכם התקציבי, וועדות התקציב בשני הבתים נכנסות ל"הילוך גבוה" וכבר מכינות הצעות לחוק התקציב" במגמה לערוך "קונפרנס" בשבוע הראשון של מאי.
אם יעמדו לפי לויז זה, ויתקבל חוק תקציב בשבוע השני של מאי, יאפשרו לוועדות ההקצבות להתחיל את מלאכתן מה-15 במאי, בתאם לחוק. ככל הנראה ההסכם התקציבי שהושג בשבוע שעבר יעמוד, ונסיון של הסנטור בנט ג'ונסטון בוועדת התקציב של הסנט אחמול להחליפו במספרים של SEQUESTER סוכל ב-19 קולות מול 4.

(2) באשר לפונקציה 150 (עניינים בינלאומיים, כולל סיוע חוץ) אושר המספר שדיווחנו עליו במברקנו הנ"ל, כלומר 17 בליון דולר להוצאות בפועל. בנוסף נודע שבהסכם התקציבי, המספר ל-BUDGET AUTHORITY (הרשאה) בפונקציה זו יהיה 19 בליון דולר.

(3) כפי שבדאי שמתם לב, אחמול, בשימועים של ועדת החוץ, הזכיר מזכיר המדינה בייקר את המספר להרשאות (19 בליון דולר) - וחשוב עוד יותר, אמר בפרוש ש-5.3 בליון דולר (או 36 אחוזים) ינתנו לישראל ולמצרים (ראו נא מברקנו 369); זאת אומרת - להערכת המזכיר, שתי המדינות יוסיפו לקבל את מלוא הסיוע ברמה הנוכחית. "הנחות" (ASSUMPTIONS) ברוח זו ירשמו בתוך הדו"ח הנלווה לחוק התקציב.

(4) כשנכנסים לפרטים, התמונה מסובכת יותר:-
א. המספר להוצאות בפועל (17 בליון), שהוא המספר המבצעי, גדול מהמספר לשתי"א 1989 ונכלל בו פיצוי מסויים לאינפלציה.

ב. מאידך, המספר להרשאות (19 בליון) נופל בכדי 150 מליון דולר מתחת ל-BASE LINE הדרוש להמשך התוכניות הקיימות. במילים אחרות, אין קטרוג לפי שעה לתכניות חדשות, ובין אלה יש למנות ההרשאה להשלמת תחנת ה-VOA בישראל, בסדר גודל של כ-200 מליון דולר.

תקוצה: 36 + טל -
מס' סלחיה רחל גליליה אלח'א (הא)
מס' אלח'א רחל גליליה אלח'א (הא)
32

דחיות:	סגירות ישראל/וויינגטון טופס פרוק	2
סוג:		2
תאריך וזמן תכנון:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסיד:		כאח:
$\frac{2}{355}$ $\frac{2}{2} \quad 398$		

ג. דרך אחת לפתור בעיה זו היא לקצץ את ההרשאה לתכניות קיימות בפונקציה, כגון בנק ה-EXIM כעת ההרשאה לבנק זה עומדת על 690 מליון דולר לשנה הבאה, ויש האומרים שניתן לצמצם ההרשאה לכדי 250 מליון ואף פחות.

(5) בסיכום, נראה לסייג שבמישור חוק התקציב, מובטח המשך הסיוע, אך חתכן בעיה בקשר לתחנת ה- VSA במישור ועדות ההקצבות-ועל זאת עוד נעבוד ונדווח.

י.א.
למדן - דרנגר

תפוצה:

DEPARTURE REMARKS OF PRESIDENT BUSH
AND KING HUSSEIN OF JORDAN

THE ROSE GARDEN, THE WHITE HOUSE

WEDNESDAY, APRIL 19, 1989

.STX

PRESIDENT BUSH. Well, I've had the pleasure and honor of an intimate discussion with an old friend, His Majesty King Hussein of Jordan. The relationship between Jordan and the United States has deep roots. It's founded on a commonality of interest and mutual respect. And it is in this spirit that His Majesty and I reviewed the situation in the Middle East and, in particular, the search for Arab-Israeli peace. We talked also of the concerns that we both have about Lebanon.

Few individuals can match the dedication of His Majesty King Hussein to the cause of peace, for his is a commitment to explore opportunities, examine options, pursue possibilities. And I explained to him our thinking on the need to diffuse tensions, to promote dialogue, to foster the process of negotiations that could lead to a comprehensive settlement. And I reiterated my belief that properly designed and mutually acceptable elections could, as an initial step, contribute to a political process leading to negotiations on the final status of the West Bank and Gaza.

I also reaffirmed to His Majesty our long-standing commitment to bring about a comprehensive settlement through negotiations based on UN Resolutions 242 and 338, and the principle of territory for peace. Through these negotiations, peace and security for Israel and all states, and legitimate Palestinian political rights can be realized. In addition, a properly structured international conference could serve, at the appropriate time, as a means to facilitate direct negotiations between the parties.

The time has come to encourage fresh thinking, to avoid sterile debate, and to focus on the difficult but critical work of structuring a serious negotiating process. His Majesty committed Jordan to this task, and I commit the United States to this task.

An important part of this effort, and of the stability of the Middle East as a whole, will be the continued economic and military strength of Jordan.

.ETX

CONTINUED ON PAGE 2-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT* (C) 1989, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

*COPYRIGHT IS NOT CLAIMED AS TO ANY PART OF THE ORIGINAL WORK
PREPARED BY A UNITED STATES GOVERNMENT OFFICER OR EMPLOYEE AS A
PART OF THAT PERSON'S OFFICIAL DUTIES.

400
2/5

BUSH/HUSSEIN-04/19/89

2-1

(SP)

DEPARTURE STATEMENTS

.BTX

Jordan's security remains of fundamental concern to the United States, and I have reassured His Majesty that the United States will do its utmost to help meet Jordan's economic and military requirements.

His Majesty King Hussein and I delved deeply into the broader regional and internal problems, and, as always, I've benefitted greatly from the wisdom of my friend. Together, we pledge to continue the close cooperation and coordination that marked the relations between Jordan and the United States.

So in closing, I would like to express my best wishes to King Hussein and to the people of Jordan for an auspicious month of Ramadan, and a blessed Eid holiday. Thank you.

KING HUSSEIN: Thank you, Mr. President. It's a great pleasure, as always, to return to the United States, a country with whom Jordan has enjoyed a special relationship for so many years. It is even a greater pleasure on this occasion to be meeting with you, Mr. President. A treasured friend of long standing, your dedication to the service of your great country has been a source of inspiration, respect, and admiration to me, as it is to all who know you.

Mr. President, I know how devoted you are to the cause of peace. I share this devotion. I sincerely hope that, through our common devotion to peace, we can, with those who are equally devoted, finally bring peace to the Middle East.

.ETX

CONTINUED ON PAGE 3-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400

COPYRIGHT (C) 1989, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

BUSH/HUSSEIN-04/19/89
DEPARTURE STATEMENTS
.STX

3-1

(CB)

You are the sixth president with whom I have enjoyed -- I have joined to pursue that peace. I first visited this historic house in 1959 to meet with President Eisenhower. It marked the beginning of a warm and productive relationship between our two countries, a relationship which has flourished because of our shared values, shared interests and shared goals. It is a relationship which my country and I cherish. I am heartened that the talks we are engaged in will contribute to a deepening of this relationship.

One of our goals which, despite 22 years of efforts, we have yet to achieve is a comprehensive settlement of the Arab-Israeli conflict. The principles for that settlement were established many years ago: United Nations Security Council Resolutions 242 and 338. These resolutions provide for the withdrawal of Israeli forces from the territories occupied in 1967 in return for the establishment of peace, arrangements for secure and recognized borders and negotiations under appropriate auspices to implement these provisions. Your recent explicit reaffirmation of American support for the end of Israeli occupation in return for peace and for the political rights of the Palestinian people, an integral part of any comprehensive settlement, is good, constructive and commendable.

As a result of a recent decision by the Palestine Liberation Organization to accept the right of Israel to exist, to negotiate a settlement with Israel based on Security Council Resolutions 242 and 338, and to renounce terrorism, a significant contribution to peace has been made. This historic decision has the overwhelming support of the Arab world. The decision by the United States to undertake substantive discussions with the PLO has further improved the prospects for peace. I hope this will prompt Israel to respond similarly to the requirements of peace and recognize the legitimate representative of the Palestinian people. Peace can neither be negotiated nor achieved without PLO participation.

Mr. President, I believe the bases for peace are already established. What is required is to implement them. The forum for a negotiated comprehensive settlement is a peace conference under the auspices of the United Nations. In my opinion, any steps taken should lead to such a conference if our efforts to arrive at a comprehensive settlement are not to be diverted.

All the people of the Middle East need peace and an end to this tragic and interminable conflict. The rewards of peace are limitless and far outweigh any advantage which might be gained by any party from continued controversy and conflict. The conditions for peace exist. We all must display the vision and determination to capitalize on them.

.ETX

RUSH/HUSSEIN-04/19/89
DEPARTURE STATEMENTS
.STX

3-2

400
S/S

Mr. President, allow me to say, as one of your many friends and as one who knows well your qualities, abilities, devotion and dedication to the cause of peace, that you are the right leader, in the right office, at the right time. I know the high esteem with which you are held throughout the Middle East. You are in a unique position to help the protagonists in our area, to engender the needed trust and hope, and to assist us in bringing the conflict to a just and durable conclusion. I can assure you that I fully support you in all your efforts in this regard.

May god bless you, Mr. President, your dear family, and the friendly people of this great United States. Thank you.

.ETX

END

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C) 1989, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

HEARING OF THE SENATE FOREIGN RELATIONS COMMITTEE

SUBJECT: FISCAL YEAR 1990-1991
FOREIGN ASSISTANCE AND STATE DEPARTMENT BUDGET

CHAIRMAN BY: SENATOR CLAIBORNE PELL (D-RI)

WITNESS:

SECRETARY OF STATE JAMES BAKER III

538 SENATE DIRKSEN OFFICE BUILDING

TUESDAY, APRIL 18, 1989

SEN. JESSE HELMS (R-NC):

Finally, I note that there is a wide divergence between Congress and the State Department on sanctions against governments and enterprises which deliver poison gas technology to terrorist states. Now that the peace-loving Soviet Union, perestroika and all of that, is about to deliver SU-24 bombers to Libya, I guess it becomes imperative that we reach an agreement to act quickly and effectively. Anyway, these are subjects that we can discuss among others this morning. Thank you, Mr. Chairman.

SEC. BAKER:

For the 150 account, we'd ask for 19.3 billion [dollars] in discretionary spending authority with an additional level for the Ex-Im Bank to be determined in negotiations between the Congress and the Executive Branch. The President and the Joint Leadership have now agreed to set function 150 discretionary spending at 19 billion [dollars] even. Our request, as submitted to the Congress, has two major components: first of all, our aid program. The 14.6 billion [dollars] in discretionary funds that we seek for this program, Mr. Chairman, enable us to help our friends and allies. Of that amount, 5.3 billion [dollars], or 36 percent, will be provided to help sustain the security of Israel and Egypt; 1.8 billion [dollars], or 12 percent, is for Portugal, Greece, Turkey and the Philippines, in fulfillment of the best efforts pledges that we made when our basic rights agreements were negotiated; 1.1 billion [dollars], or 7 percent, will fund assistance to key friends Pakistan, Thailand, Kenya, Somalia, Tunisia, Jordan, Oman and Morocco. Just over 900 million [dollars], or 6 percent, will support our efforts to foster peace and democracy in Central America. Just over 150 million [dollars] goes to 4 Andean democracies, Colombia, Ecuador, Peru and Bolivia, which are threatened by narcotics traffickers. An additional 800 million [dollars] would provide humanitarian and developmental aid to countries in Sub-Saharan African and fund small-scale but critical military aid programs there. And 900 million [dollars], or 6 percent, would support other bilateral programs in the Caribbean, Asia and around the globe.

*

3/10 369

On the security side, I'd also like, Mr. Chairman, to note these changes. For fiscal 1990, our request for discretionary security assistance funding is \$8.5 billion. That compares with 8.1 billion [dollars] appropriated for fiscal 1988 and 1989. But our fiscal 1990 request is less than the level which was appropriated in fiscal 1985, 86 or 87. For the first time, we are not seeking an allocation of MAP funds for specific country programs. Instead, we are combining MAP and FMS and requesting that the total, which is approximately \$5 billion, be provided in the form of forgiven FMS credits, that is to say, grants. This enables countries capable of doing so to apply defense assistance to commercial purposes. The all-grant program initiative

is part of our effort to strengthen new, fragile democracies and ease the financial burden of countries whose economic health is vital to our national interests. 369

SEN. HELMS: Thank you, Mr. Chairman. Last month, Judge Webster, Director of the CIA, came up here and told us that Mr. Qadhafi now has the largest poison gas plant in the world. He said at that time that if Qadhafi were to obtain the capability to deliver poison gas to Israel, it would, and I'm quoting him, "change the strategic balance in the Middle East." Now, you ponder that, along with the fact that late last month Mr. Gorbachev approved the sale of between 10 and 15 Soviet SU-24 bombers to Libya. Now, the folks are putting up some charts, which I'll call your attention to. These charts show that these bombers give Qadhafi the capability to drop this poison gas on Israel. 3/10

I guess there are two questions, Mr. Secretary. First, do you agree with Judge Webster that giving Mr. Qadhafi the capability to drop poison gas on Israel does, in fact, change the strategic balance of the Middle East?

SEC. BAKER: Well, I have no reason to disagree with that, Senator Helms. I have no reason to disagree with that.

SEN. HELMS: Okay. The second question: What does the sale by the Soviet Union of these bombers to Mr. Qadhafi say about Soviet intentions in the Middle East? Have you got any opinion about that?

SEC. BAKER: Well, it says that when they

talk about wanting to be involved in the Middle East peace process, they're doing a good job of talking but not supporting that talk with their deeds. This is something, of course, that we've pointed out to them on a number of occasions.

We point to this bomber sale. We point to the fact that if they really wanted to be helpful in the Middle East, they wouldn't be so supportive of radical regimes like Libya generally. We point to the fact that if they really wanted to be helpful in the Middle East, they might do something vis-a-vis Syria and its support for some of the dissident PLO groups that are resident there that are

*

END

radical in their approach. And we point to the fact that if they really want to be helpful in the Middle East, they ought to -- they could start by normalizing their relations with Israel.

SEN. HELMS: Have you communicated those thoughts, or recomunicated them, to Mr. Gorbachev since the bomber sale was announced?

SEC. BAKER: No, we haven't had any -- we haven't had any face-to-face meetings with the Soviets since this was announced. But I, as I have said publicly before, plan to communicate this to my counterpart, Minister Shevardnadze, when I am in Moscow on the 10th and 11th of May. We have made public statements about it, Senator Helms. So, we've communicated, I suppose, in that way.

SEN. HELMS: The President hasn't written or called?

SEC. BAKER: I'm not aware -- I'm not aware of his having done so. (Pause.) I think I may have mentioned it in a letter that I sent with respect to setting up -- the preparations for the May 10 and 11 ministerial, but I'm not sure that the President has communicated it. Because we've made it -- we've made our -- we've made our displeasure with this event quite clear, Senator Helms.

SEN. BIDEN: Very well. I have two areas I'd like to ask you to speak to, understanding full well you may not be prepared this morning to answer them both or either. If you're not, I would appreciate you being able to get back to us.

First relates to the issue of Soviet Jewry. As you well know, we have a little bit of a problem in that for years, beginning even prior to Jackson-Vanik, which is another issue, we have been trying every way we could to pressure the Soviet Union to let Soviet Jews who wish to emigrate to be able to do so. And we've had a policy in the past that essentially allowed a direct route here. We've been saying, Let them go and we'll take them. And now we're in a situation where a change in policy has begun which was begun in the final months of the Reagan administration. And no longer, as in the past, do INS officials automatically presume that Soviet Jews qualify as refugees.

And without

poring you with my reservations about that and my disagreement about that policy, it seems to me -- and I'd like to raise two policy points with you -- that, first, despite the remarkable changes under Gorbachev I have seen -- and do not see now any convincing evidence that, in fact, Soviet Jews within the Soviet Union are -- are no longer persecuted. More are being allowed to go, but, to me, that doesn't add up to convincing evidence to the fact that things at home are fine.

And secondly, the law, as I read it, and as it used to be read as late as 1981, seems on the side of declaring all Soviet Jews to be refugees. Let me just read from a Justice Department memo by legal counsel in '81. It says: "While applications for refugee status should be considered on an individual basis, the law allows considerable discretion in means by which these determinations are

END

made. Where it has been shown that a particular country prosecutes all individuals of a particular political view, it would not seem necessary to require that fact to be proved individually in each and every case." And I still am of the view that that's the category that Soviet Jews continue to fall in. So, my question is obvious: Is the administration looking at that policy, which was set down by your predecessor? And is it aware of the mounting problem we have -- the world has -- Soviet Jewry has -- with folks who are left suspended once allowed out? Could you speak to that at all? 51

SEC. BAKER: Well, first of all, Senator, we are very much aware of the mounting problem, and we have been dealing with it, to some extent, by robbing Peter to pay Paul and by allocating slots from South Asia and elsewhere to the Soviet Union. We are very pleased, Senator, with the -- with the more liberal emigration policies that the Soviet Union is now following.

Those more liberal emigration policies have not been codified into law, and we have no guarantee, as you quite properly pointed out, that they will necessarily continue. So, when we start talking about changes in Jackson-Vanik and things like that, it might be appropriate for us to look at the question of codification of laws that permit more free emigration and that sort of thing.

INS, which of course, is an agency or bureau of the Justice Department, will make these determinations. In the meanwhile, it's my understanding that no Soviet Jews, or Jews who've emigrated from the Soviet Union, will be denied admission to the United States, that they are coming in on the basis of the Attorney General's parole authority. I do think it's important, Senator, that there be a worldwide uniform standard by which we adjudicate refugee claims. And I rather suspect that you would agree with that. So, it's important that we come up with such a worldwide standard, and that refugee claims general be adjudicated on a case-by-case basis with reference to that standard.

MR. BIDEN: Mr. Secretary, I, in my other capacity, chair the Committee that has jurisdiction over that subject matter, the Judiciary Committee. And you are correct that the Justice Department, along with the Committee, is looking at the broader, much broader dilemma the country faces. We dealt with, quote, "illegal immigration" over the

30 680801-1

past four or five years and resolved that last year. Now we're dealing with the issue of legal immigration. But I would respectfully suggest that not only Justice, but the State Department, consider this notion of a worldwide standard. 6/10 369

And I believe that we should keep in context the position we have taken for such a long time, and that is that Soviet Jews have been demonstrably the victims of persecution in the Soviet Union, and I see no evidence of that changing; and notwithstanding the fact INS is helping in not denying access, but it's under parole authority. It's a very different status upon which these folks will arrive in the country.

And I would just hope we would not once again -- and it's not completely analogous -- but I hope we would not make the mistake of concluding that until we have a total standard that all can agree on, we are not going to deal with a group of people who have, for thousands of years, from czars through commissars, been the clear victims of persecution in their country. And I would respectfully suggest you consider whether or not we should go back to the standard we had until it's proved otherwise. But we will be discussing that at length, and I'll be petitioning you myself, and in my other hearings be speaking to that.

SEN. NANCY KASSEBAUM (R-KS): Thank you, Mr. Chairman. Mr. Secretary, first I would like to say that I appreciated, I think we all did, your strong statements condemning Syria for the actions taken in Lebanon.

But, I think personally that more needs to be done and I wonder if you have considered any further diplomatic or political pressure that could be brought to bear. It seems to me that as the indiscriminate bombing has increased, that it's a country that many now view beyond hope. And it seems to me the potential chaos there and the ripple effect from that is devastating.

SEC. DAKER: It is a great tragedy, Senator, and it is something that is very, very intractable as a problem. You and I both remember what happened to the United States when we got more directly involved in the tragic affairs of Lebanon in 1982 and 1983.

The Foreign Minister of France was here two weeks ago, and we talked about this, and they have a major interest in Lebanon. The President has talked to the President of France about this. It is our view that the initiative that has the greatest chance of success -- and in terms of chances we can't be too optimistic on the basis of what's been happening there -- but the initiative that has the greatest chance of success is the initiative of the Arab League. We think we ought to support that.

There's a view that the -- that the -- that there ought to be somehow some greater activity or action on the part of the United States, either unilaterally or acting jointly with France. And we don't see the potential for that right now. There has been some discussion of what the UN might be able to do or not do --

*

SEN. KASSEBAUM: It's more a statement than anything else. Has any thought been given to calling home our ambassadors for consultation from Syria, from Lebanon? 369

And in concert with the French and the Spanish -- it seems to me that world opinion really needs to be focused at this point. 7/10

SEC. BAKER: Well, I think it does, but the -- well, you know, we almost daily call for a cease-fire in Lebanon. We almost daily call for the removal of all foreign forces. I don't know how much of a statement recalling ambassadors would make, particularly the Ambassador to Lebanon, where the -- the governmental situation there is as chaotic as it is.

So, in terms of statements, we make a lot of statements, and sometimes it's frustrating to think that that's really about all we can do. But it is a very, very intractable problem, that is -- that does not lend itself to any easy solution. I don't know what else, frankly, Senator, that we -- that we could do.

We have scant influence, as you know, with Syria. I said, I think before you arrived, that one of the things that we talked to the Soviets about is their professed desire to involve themselves in the peace process in the Middle East. And we -- we point out that they are the one country in the world that might have some impact on Syria.

SEN. KASSEBAUM: I'm sorry if -- maybe this had already been raised --

SEC. BAKER: No.

SEN. KASSEBAUM: -- before I asked.

SEC. BAKER: No, it hadn't. It's just that we did get into the question of --

SEN. KASSEBAUM: Well, this is true.

SEC. BAKER: -- what the Soviet Union might be able to do in the Middle East.

SEN. KASSEBAUM: I know that when I was in Syria in January there was really the thought there -- and perhaps on our part as well -- that better relations could be established, and we had hopes that President Assad was going to be an influence in the elections, and it just has not materialized. And perhaps --

SEC. BAKER: No, it has not.

SEN. KASSEBAUM: -- there's been the wrong signals or assumptions on the part of the Syrians, and I --

SEC. BAKER: Well, I think we've made our displeasure known, Senator. I mean, I don't think it's been a case of not sending the right signal to Syria.

A

8/10

369

SEN. KASSEBAUM: Well, I don't have any solution either, other than I just feel that the deterioration can perhaps be at least focused in a better way if all the nations who have an interest and a stake there -- and it's the Arab League, as well as many of the rest of us --

would simply come together and say, this is an outrage that cannot be tolerated, and behind the scenes, begin to take some actions -- that's, as you know, part of it is in the headlines and part of it's behind the headlines.

Secondly, before time runs out and we have to vote, I'd like to move to foreign aid. I have -- it's something I have felt strongly about -- foreign aid reform for some time. Had a bill in the last Congress; have reintroduced it in this Congress. I am very appreciative of what the House is doing because I think they have taken initiative in this area. I would go even further and end all earmarking which, of course, is probably not going to be politically possible to do.

Handwritten mark

369 9/10

SEN. HELMS: Let me follow up, if I may, on Senator Kassebaum's point about Lebanon. I believe you mentioned that you supported the Arab League's involvement in negotiating a settlement. However, that effort has failed. You also mentioned, if I heard it correctly, that you were not enamored of the French involvement.

SEC. BAKER: No, I didn't say I wasn't enamored -- (chuckles) -- of the French involvement. I didn't mean to say that. The French have a major interest there, Senator Helms, and --

SEN. HELMS: Yeah. Well, the point is that -- and correct my impression and what I'm hearing if it is incorrect -- was not the French government last week poised to launch a peace initiative for Lebanon? Now, I believe that the Foreign Minister Mr. Dumas conferred with you, didn't he?

SEC. BAKER: Yes, he did.

SEN. HELMS: Now, we hear all sorts of things in the diplomatic community, including that you indicated to Mr. Dumas that the United States would not support a French involvement; is that not accurate?

SEC. BAKER: Well, we'd have to know what that involvement is. And he didn't come to us with any specific proposal. What we said was we thought that the most -- the most appropriate policy position now was to continue to support the Arab League initiative, even though it has not as yet been successful; neither have any other initiatives in Lebanon, when we've had a whole lot of them over quite a few years. But the French did not come to us with an specific proposal, Senator.

SEN. HELMS: I see. Well, you know how things take on a life of their own in this business. We heard from the UN that the US delegation had put out the word that the United States would not support a French initiative.

SEC. BAKER: I think I mentioned that -- that President Bush had had a conversation with President Mitterrand. And I mentioned, just before you recessed, to Senator Kassebaum that there was a -- that there was an interest on the part of the UN in -- in calling for a cease-fire, calling for the removal of all foreign forces -- in effect, heightening the visibility of the problem, along the lines that Senator Kassebaum had suggested. And that's something that -- that the United States would -- would not have a problem with, Senator Helms. But in terms of a -- of a peacekeeping force being inserted in there, involving additional UN peacekeeping assessments and so forth, we really have some -- we'd want to see a lot more than we've seen to date.

CHAIRMAN PELL: Thank you. Senator Kerry.

SEN. KASSEBAUM: Mr. Chairman, I'm sorry, but I wonder if Senator Helms would yield just a moment so I could follow through briefly on that.

269 10/10

It was called to my attention during the break that there had been a statement on the news this morning, I guess, by a reporter that said that the State Department had acknowledged that Syria -- they recognized Syrian hegemony over Lebanon. Can you give any statement --

SEC. BAKER: We've been --

SEN. KASSEBAUM: -- in strong refute of that?

SEC. BAKER: Yes, I think I can, without even asking behind me here, because I can't believe that that was a statement that we made. We've been saying, for as long as I've been in this job and a long time and a long time prior to that, that we want to see all foreign forces out of Lebanon.

SEN. HELMS: Well, as a matter of fact, yesterday the Department identified Syria for the first time as the aggressor. Isn't that correct?

SEC. BAKER: The second time, I think. (Aside.) Is that right? The second. The problem of determining who is the aggressor in this particular situation is extraordinarily difficult. You have Arabs fighting Arabs and you have Christians fighting Christians in Beirut today.

SEN. MACK:

Secondly, I was not here at the point when the discussion with respect to Lebanon was raised, but I do want to voice my deep concern about the lack of what appear to be public response at what's happening in Lebanon. I think that General Auoun's objective of seeing that Syrian troops are pushed out of Lebanon is a noble objective and I hope one that we could find a way to support.

SEC. BAKER: Senator Mack, we discussed that at quite some length earlier. And I'll be glad to go over it now. I would like to refer you to my prior comments.

Let me back up for just a minute and say that on Lebanon, in terms of drawing public attention to the problem, you know not a day passes that we don't say from the podium down there in the State Department briefing room that we want to see a ceasefire. We call on all parties to observe a ceasefire and for all foreign forces to be withdrawn from Lebanon. We say it every day. It'll get more attention as the fighting escalates, so we'll keep saying it and it hopefully will begin to seep into the public consciousness.

*

דמיפות:	סגירות ישראל / וושינגטון טופס מברק	דף: 1
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן חבור: 18.4.89 - 11:00		אל: מצפ"א, הסברה
כס' מברק:		דע: ידיד/ניו-יורק
המסרד: 60 356		כאת: ציר הסברה

נקרא"ק

1. ב-13.4 התקיימה בניו-יורק הישיבה התקופתית של ה-
... מצ"ב טדר היום .

2. קורצמן סקר בהרחבה ובנימה חיובית את ביקור רוה"מ והדגיש היות הבחירות שלב ראשון בתהליך. ציין החשיבות לטעם אצל הפלסטינים האמונה שאכן ישראל מתכוונת בשלב מאוחר יותר למו"מ על הסדר הקבע ולכן חשוב להמנע מהצהרות שיפגעו באמון כזה. הגדיר הדיאלוג עם אש"ף כסטריילי וקשוח וציין שארה"ב אינה מחפשת תרוצים להפקתו. ביחס למפגש אפשרי עם משלחת הליגה ביוני אמר שלא יסכימו, בשלב זה, להשתתפות איש אש"ף במשלחת. ביחס להצעת רוה"מ בנושא הפליטים אמר שראשית יש להתמקד בנושא התהליך המדיני. אמר שהעריכו את עמדת הכוח שעמה הגיע רוה"מ לשיחות (קואליציה רחבה בארץ ותמיכת יהודי ארה"ב). מניח שקלי יסע למזה"ת לאחר אישורו ושבייקר מאוחר יותר במשך השנה.

מקל סקר השיחות וחזר על עיקרי תכנית רוה"מ. מספר מהמשתתפים ציינו שלאור יוזמתנו והדגשתנו שבמו"מ על הסדר הקבע כל האופציות פתוחות מציעים שמשיקולי P.R. לשים על כך את הדגש יותר מאשר שלילתנו הקטגורית את המדינה הפלסטינית ואש"ף. התפתחה שיחה ערה בנושא.

פ ל ג

1 3 3
1 2 1
1 2 1
1 2 1

1 2 1
1 2 1
1 2 1

תפוצה: 10

ISRAEL TASK FORCE MEETING

New York
April 13, 1989

356 p'

60-XJ

2/2
A G E N D A

- I. Proposed Statement on the Middle East by the National Conference of Catholic Bishops

...Reverend J. Bryan Hehir

- II. Recent Developments in the Peace Process: The U.S. Perspective

...Dr. Dan Kurtzer, U.S. Department of State
Policy Planning Department

- III. Recent Developments in the Peace Process: The Israeli Perspective

...Aryeh Mekel, Political Advisor to the
Israeli Prime Minister

- IV. (a) Status of the Administration's Foreign Aid Request in 101st Congress and the Proposed Elimination of "Earmarking".

- (b) Developing a Strategy in Response to Projected U.S. Arms Sales to Arab States.

...Ralph Nurnberger, AIPAC Legislative Department

- V. Proposed New Strategic Goals for the "Peace Process".

Section of the 1989/1990 NJCRAC Joint Program Plan

- VI. Responding to Grass Roots Leadership Missions to Israel and the Territories Sponsored by the Arab-American Anti-Discrimination Committee and Similar Groups.

- VII. Assessment of Israel Strategy Committee's Recommended Guidelines on Meetings with Palestinian Leaders Visiting the U.S. and other Community Relations Implications of Such Visits.

*

24

שגרירות ישראל בוושינגטון
טופס מברק

דף 1. מתורגם
דחיפות: מידי
סוג: גלוי

אל : מצפ"א, מע"ת, נמ"ד

דע :

תאריך, זמן: 18.4.89
מספר המברק:

מאת: עתונות

המשרד:

352

ארה"ב - חוסיין

להלן סדרו של ג'ק אנדרסון מהיום (18.4.89).

יוסי גל

יוסי גל

3 3 1 1 1 3 3
שחם שחם שחם שחם שחם שחם שחם
1 2 1 1 1 1 1
3 3 1 1 1 1 1
פ.נ.ה. פ.נ.ה. פ.נ.ה. פ.נ.ה. פ.נ.ה. פ.נ.ה. פ.נ.ה.
1 1 1 1 1 1 1

-6-

ע.ל.

352 212
JACK ANDERSON and DALE VAN ATTA

Hussein Hoping for More U.S. Aid

AMMAN, Jordan
No American visiting an Arab family in the Hashemite kingdom of Jordan ever leaves hungry. An Arab table set for guests makes Thanksgiving dinner look like an appetizer. In the ancient Arab tradition of hospitality, it is a moral imperative to treat guests well.

Yet in this capital city, possibly the most hospitable in the Arab Middle East, it is clear that the feast of two oil-rich decades is over. Not that the hospitality is withheld or the food less plentiful, but the talk is of making do with less.

When Jordan's King Hussein comes to Washington this week, he will be in the mood to talk of making do with more aid from the United States. It is time for the Bush administration to lay out a bigger spread for its longtime Arab friend.

Jordan received only \$20 million in aid from the United States last year, compared to the \$3 billion a year that goes to Egypt. Hussein paid back to the United States more than \$20 million in interest on military debt last year. The piddling U.S. aid is unbecoming for the most loyal Arab ally America has had since the 1950s.

Jordan has no oil to speak of and only phosphate to boast of as a natural resource. It has depended on the kindness of its oil-rich neighbors. Unfortunately, Hussein has painfully learned that he cannot run a country on their promises.

A visitor to Amman, a city of 1.2 million, would not guess that its people have fallen on hard times. There is a construction boom of limestone houses on the hills where Bedouins still graze goats and sheep. Traffic bustles; merchants hawk their wares.

Amman's facade of prosperity today has its roots in the Baghdad summit of 1978. Arab leaders at that summit felt that Egypt had strayed from the fold by talking to Israel. The other Arab nations promised aid to the front-line states sharing a border with Israel. Jordan was supposed to get \$1.2 billion a year for 10 years.

Libya's Moammar Gadhafi reneged almost immediately. Algeria paid only two installments. Iraq stopped payments after three years because of its costly war with Iran. Qatar, Kuwait and the United Arab Emirates came up with only a fraction of their original commitment. Only Saudi Arabia paid in full—\$360 million a year.

One adviser to Hussein told us, "We borrowed money according to these promises that were made. But only half of the full \$12 billion was paid. And now all the loans we made to build up our infrastructure are coming due and the money isn't there."

Jordan's most important source of revenue—taxes sent home by the 300,000 Jordanians working in the oil-rich states—has dropped steadily with the drop in oil prices.

Last summer, Hussein cut the national budget. Imports are severely restricted and heavily taxed. The once-stable Jordanian currency, the dinar, has been allowed to devalue. Prime Minister Zeid Rifai, who inherited the economic problem but has been blamed for it, is expected to resign soon.

The king is likely to be optimistic in Washington. "We are good survivalists. It is not the end of the world," one aide told us. But Hussein's aides are predicting he and his entourage will point out how miserly U.S. aid is when Jordan needs help.

דחיות: מידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קף: _____
סוג: שמור		כתוב: _____
תאריך וזמן מעור:	אל: ממיד/ערב 2	דע: _____ מצפ"א
18 באפריל 1989 17:30		
פס' פרוק:	כאתק/ק לקונגרס	
הפסד:		
376		

תכנית ביקור חסין
-למברק אבידן 320.

על אף שהקונגרס אמור לצאת לפגרה מחר (19.4) בצהריים, חסין ייפגש עם וועדת החוץ בבית
הנבחרים מחר אחה"צ, מאידך לא (אלא) ייפגש עם וועדת החוץ בסנט.

י.ח.
קונגרס.

לה ס'לה יח' 3
לה ס'לה יח' 3
לה ס'לה יח' 3
לה ס'לה יח' 3
לה ס'לה יח' 3
לה ס'לה יח' 3
לה ס'לה יח' 3
לה ס'לה יח' 3
לה ס'לה יח' 3
לה ס'לה יח' 3

תפוצה: 36

נכנס

שומר

**

**

**

**

חוזם: 4,12257

אל: המשרד

יעדים: אוטבה/198, מצב/937

מ-: נ, נר: 378, תא: 170489, זח: 1800, דח: ב, סג: שמ

תח: גס: ארבל

נד: ג

שומר/בהול לבוקר

אל: המשרד - ארבל 2

דע: סמנכל ארבל, השגריר אוטבה, השגריר/ציר

וושנינגטון (בנפרד נר 80)

מאת: נאום - השגריר ביי

מועביט - נחלין

בעקבות שיחתי עם שגארהב פיקרינג (מברק יששכרוף 377)
התקשרתי עם שגקנדה איב פורטייה.

1. טענתי טיעונינו לגבי הנזק שבהצהרה נשיאותית והסטנדרטים
הכפולים לגבי אירועי ג'ורג'יה ולבנון. מצד אחד
כשג'ורג'יה היא עניין פנימי, ובלבנון אין בהודעותיהם
זכר לתוקפנות סוריה ולעובדה שעשרות אלפי פגזים
נורים על ידם על אזרחים שלווים - כולל דיפלומטים
ושגרירים - בעוד שרואים דין אחר לגבי אירוע מצער
בנחלין לגביו הבענו צערנו על ההרוגים, הקמנו ועדת
חקירה ועדיין מבררים מה בדיוק וכיצד קרה מה שקרה.
מועצת הבטחון מופקדת על שמירת השלום ולא על חלוקת
תעודות יושר ו/או נזיפות.

2. פורטייה אמר כי מסכים שיש לפעול עתה לקידום תוכנית
השלום של רה"מ שמיר שעמה מסכימה קנדה בכל לב. המליץ
לממשלתו לנסות למנוע הצהרה נשיאותית ומצפה להוראות.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3. סיפר גם הוא על 'האיום' בכינוס העצרת ושאל האם לדעתנו מהלך זה עדיף. אמרתי כי גם מהלך זה נעלה מבינתי ולא ברור לי איזה אינטרס הוא משרת מלבד רצונו של ערפאת להבליט 'שליטתו' כביכול ביש'ע, בשעה שהוא חושש מגילויי העצמאות המחשבתית והיוזמות של מנהיגים מקומיים שם, אך אם תהיה עצרת, אמרתי, תהיה לכל הזדמנות טובה לשמוע את דעתנו.

נאום

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ליאור, מזתים, סייבל, משפט, ברנע, ארבל2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12991

תאריך : 18.04.87

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 4,12991

אל: המשרד

יעדים: לונדון/309, מצב/1008

מ-: ווש, נר: 344, תא: 180489, זח: 1030, דח: מ, סג: שמ

תח: @ גס: צפא

נד: @

שמור/מידי

אל: סמנכ"ל צפ"א

מנהל אירופה 2

דע: שגריר לונדון

מאת: ציר - עודד ערן

שיחת האו-בייקר

השיחה בין השניים התקיימה אתמול (17/4). האו שאל היכן 5 הקבועות יוכלו לסייע ובייקר אמר שבשלב זה רק ב'מכירת' הרעיונות הקיימים שאותם מנסה ארה"ב לקדם.

בייקר תיאר להאו את שיחות הממשל עם מובארק וראה'מ והאו אמר שרעיון הבחירות MAKES SENSE והביע הערכתו שהמדובר בתוספת חדשנית לעמדת ישראל. האו דיבר על ועידה בינלאומית במסגרת שבה ניתן לקדם הפתרון ובייקר חזר על עמדתו הידועה.

האו אמר שנושא מז'ת לא עלה בשיחות גורבצ'וב בשבוע שעבר להוציא תלונת בריטניה על אספקת מטוסי סוחוי 24. גורבצ'וב ענה שהרי גם בריטניה מוכרת מטוסים מתקדמים לארצות ערב.

מרבית השיחה בין בייקר והאו נסבה על נושאי מזרח-מערב והעמדות שיוצגו בעת מפגש בייקר שברנדנזה במוסקבה.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

ערן.

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, איר2, איר3,
ר/מרכז, ממד

WCT.

EN

RE: WCT, OWWCT, FCB, WCTCB, WCTC, WCTC, ELXIC, WCTH, WCTC, WCTC,
FVWCT, WCT

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך: 18.04.87

12627

71232

22 5551 9
22 1521 9

1000

2

20 20

4,12627:0710

זל: 567/י, ווש/754

מ : המשרד, תא: 180487, ח: 1434, מ: מ, ס: ש

תח: 9 גס: ארבל

62-73

שנת ה'תשנ"ח

נאום ב' י'

דע:ערן, שטיינ וויס

מועבי'ט שטח'ס.

שיחתך עם ביקר'נג, שלכם 377 (77 171ש)

א. בודאי הכנית תשומת לבו של פיקרינג שגם הכיסקה השלישית בנוסחה, איננה חוזר איננה מאוזנת ואם ארה"ב תרצה בהודעה מאוזנת, אין היא יכולה לקבל גם כיסקה זו.

ב. כמו כן מניחים שהבהרת לכיקרינג הרקע להגבלת גישתם של מתפללים מהשטחים להר הבית ביום ו' האחרון והכגיעות האלימות במתפללי הכותל שגרמו להטלת הגבלה זמנית זו. אין, חוזר, אין לישראל כוונה להגביל כולחן בתום לב בהר הבית ורק שיקולי בטחונם של המתפללים והמקומות הקדושים (יהודים ומוסלמים כאחד), מדריכים כעולות כוחות הבטחון.

מנהל 778 2

ND

47

תכ: שהח, טשהח, רהח, ממרחח, שהחט, מנכל, ממנכל, ברנע, אורבול, 27, בנצור, מצבא, לאור, מזת'ם, סי'בל, משכט

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12242

תאריך : 18.04.89

נכנס **

שומר

**

**

**

חוזם: 4,12242

אל: המשרד

יעדים: מצב/956

מ-: קיטו, נר: 86, תא: 170489, זח: 1500, דח: ר, סג: שמ

תח: @ גס: אמלט

נד: @

שומר/רגיל

אל : אמלט 2 - מאור

דע : קפלן - יור' הכנסת

הנדון : בקור ראש סיעת ה- ID . לשלכם 143.

א. תודה על האשור.

ב. יור' הפרלמנט נמצא בחול' ויחזור רק בסוף השבוע
אפגש עמו ואבריק.

ג. יור' סיעת ה- EFREN COCIOS - ID

יגיע עם רעייתו.

הוא ישלם עבורה את כרטיס הטיסה. מניח שאין בעיה. ציין
שיביא מסר מנשיא אקוואדור לממ' רוהמ' ושר האוצר.
השפה השגורה בפיו היא ספרדית, האנגלית חלשה.

ד. שטחי התעניינות: מבקש לבקר בגולן בירושלים לבנון
(גדר טובה) טכנולוגיה חקלאית קיבוצים וכו'.

ה. שאלון אורח וק. חיים בדיפ'.

סיטון.

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שפי, אמלט, רביב, מאור,

יורכנסת, @קפלן/כנסת

דחילות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן חצור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		פאת:
381		

שהוא אמנם גדע את אבו ג'זלה ממקור עוצמתו אך עשה זאת ב"חן" מסלול: בכך שלא הדיחו כליל בצורה שיש עם השפלה. מינויו לעוזר ליד הנשיא נראית טכסית, אך מדגישים שמבראכ עשוי להפגיע גם בזאת. מכל מקום הדעה הרווחת כאן היא שאבו ג'זלה יצא לפי שעה ואולי אף כליל מהמשחק הפוליטי בקהיר.

4. מחליפו אבו-טאלב מוכר לאמריקאים מעט ובעיקר באמצעות אנשי סוכנות ה-ALD בקהיר. דעתם על האיש בהחלט חיובית. אין ספק שהוא אינו מהקליבר של אבו ג'זלה ונמצא ברמה אחת תחתיו, אך הצלחתו בתפקיד הקשה וכפוי הטובה של מושל קהיר מדברת בעדו. האמריקאים שהיו עמו בקשרים במסגרת ביצוע פרויקטים במרחב קהיר מגדירים אותו כאדמיניסטרטור יעיל, אף שחסר קונספציה רחבה כאבו ג'זלה וזה אולי המפריד ביניהם אך גם ההסבר מדוע הבחירה נפלה עליו. גורמים אלו שעקבו אחריו מאז מינויו כמושל קהיר שמו לב להתפתחות הרבה שחלה באישיותו. סיגל לו סגנון לבוש ודיבור מערבי, לא שוכחים לציין השיפור שחל בשליטתו בשפה האנגלית. בסה"כ מסווגים אותו כאישיות חסרת אובססיה כריזמתית, **EASY GOING** וכישורין בתחום הניהול.

5. השאלה המרכזית היא כמובן מה תהיה מדיניותו בתחום הצבא. נתוניו כאדמיניסטרטור עשויה ללמד שאולי צפויה חזרה למחשבה קונסרבטיבית יותר בתחום ההתחמשות בדגש על אלמנטים בסיסים ופחות רדיפה אחר מח שהאמריקאים מכנים **FANCY STUFF** (מטוסי F-16). מוקדם עדיין לקבוע אך המחשבה היא שהסתיים פרק במוסד הצבא ומתחיל פרק חדש שלפי שעה קשה להצביע על כיוונו וטיבו. **הן שאלה**.

אלי אבידן.
lc lc

תפוצה:

לתיפוח: מידדי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1 כתוב: 3
סוג: גלוי		
תאריך וזמן תפוח: 18 באפריל 1989		אל: מצפ"א
פס' פרוק: הפסוק:		דע: לשכת שה"ח
374		פאת: ק/ק לקונגרס

סנאט: עדות המזכיר בייקר בפני ועדת החוץ

היום 18/4 הופיע המזכיר בייקר בפני ועדת החוץ.

להלן החלק המזהתיי מתוך עדותו הכתובה:-

ישראל ופנא' צפ"א.
יהודית ורנאי דרנגר.

2 שיה ס'טרה 3 מהא מהא 1 מהא 1 מהא 1 מהא 2
הפ'ט טא' הפ'טה 4 ו-3-1 א'ט' 4 א'ט' 2

תפוח: 63

BT4
2p

The international community looks forward to the withdrawal of Vietnamese forces from Cambodia. There, too, a difficult national reconciliation must be undertaken. The United States will continue to work for an independent Cambodia, free of both Vietnamese and Khmer Rouge occupation.

X

In the Middle East, we are in the midst of an active period of diplomacy, including meetings with key leaders to try to advance prospects for negotiations. In discussions last week with President Mubarak and Prime Minister Shamir, we all agreed the status quo was not acceptable, and that progress toward a comprehensive settlement was desired. Both leaders agreed that the gaps between the positions of the parties were too wide, and the atmosphere too unsettled, to consider a major push now directly to negotiations. Rather, what is needed is a step by step process to improve the atmosphere, reduce tensions, bring about Israeli-Palestinian dialogue, and set the stage for direct negotiations.

Our own views regarding the purpose and principles underlying these negotiations have not changed. The objective is a comprehensive settlement achieved through negotiations based on UN Security Council Resolutions 242 and 338. The negotiations will produce agreements that fulfill the principles of territory for peace, Israeli security and Palestinian political rights. We do not support an independent Palestinian state, nor Israeli permanent control or annexation of the West Bank and Gaza.

374
B/B
Indeed, it is only through negotiations that Israelis and Palestinians can aspire to bring about the end of the occupation in a way that ensures Israeli and Palestinian security and political interests.

We listened carefully to the views and proposals brought by Prime Minister Shamir concerning elections, and believe they constitute a good first step. Elections are an important political act that can launch a process leading to negotiations on both transitional and final status issues. The Prime Minister emphasized this in his discussions with us, and in his public statements. Of course, details need to be worked out, and all sides must bear in mind the need to see elections within their broader political process. In the period ahead, we will be working with Israelis and Arabs to flesh out these ideas, and to try to advance the prospects for successful negotiations.

01/07/90 10:38 X
A Middle East policy focused exclusively on the Arab-Israeli conflict, however, would be too limited. Libya continues to be a destabilizing factor in North Africa and elsewhere in the region. The situation in Lebanon remains a rebuke to everyone's hopes for a restoration of stability and independence for that tragic country. And a lasting peace remains to be established between Iran and Iraq.

We will continue working with other nations on these issues. We will also work with the United Nations on some of these regional conflicts.

05/08/90 17 X

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 17.04.89

11225

שמו

נכנס **

**

**

**

חוזם: 4,11225

אל: המשרד

יעדים: מצב/884

מ-: ווש, נר: 298, תא: 160489, זח: 1200, דח: מ, סג: שמ

תח: 6 גס: צפא

נד: 8

שמו/מיידי

טמוכ'ל צפא, ממ'ר

מאת: ע.ערן-ווש'נגטון

ביקור חוסיין.

להלן משיחת אקראי עם רוס (14.4.89)

1. לא מניחים שיתמוך ברעיון הבחירות ומבקשים רק שלא יביע התנגדות. יאמרו לו בברור דעתם על הועידה הבינלאומית.

2. לשאלתי-אמר שאין ספק שהרעיון של טריטוריה תמורת שלום יופיע בנוסח הודעתם. כנ'ל גם 242 על כל הגזרות.

3. יסכימו להגדיל הסיוע הצבאי מ-35 ל-70 מליון דולר ואת האזרחי מ-25 ל-85 מליון דולר.

4. ציין את פעולתו החיובית של מובארק ובמיוחד במהלך שיחות פייסל אל-חוסייני וסעיד כנען בקהיר.

ערן

ג

חפ: שהח, טשהח, מובל, ממוכל, בנצור, מצפא, ר/מרכו, ממד

MAY 1, 1989

2/3

328

2/2

PEACE OFFERING

It cannot exactly be said that Yitzhak Shamir satisfied Israel's critics with what he brought on his trip to Washington. But it cannot be said that he came empty-handed, either. Indeed, Shamir's proposal that the population in the West Bank and Gaza elect a leadership from its own ranks that would negotiate with Israel over the short- and long-term status of the occupied territories is a tangible acknowledgment by the Likud of the political rights of the Palestinian Arabs. And it implies much more by way of concrete concessions to the Palestinians than did Yasir Arafat's much touted but constricted words at Stockholm and Geneva imply true compromise with Israel. If the Palestinians (and their friends) do not pick up this proposal and run with it, they will have only themselves to blame when a year from now—or five—their national movement is still being expressed in the desperate vernacular of riot and random terror.

At least one important friend of the PLO seems to recognize this reality. In a perhaps significant repositioning column in the *New York Times* (April 9), Anthony Lewis, who has generally been reflexively harsh on Shamir and gullibly soft on Arafat, argues that an election should be seen by the Palestinians "in terms of its possibilities." He is right; Shamir's rather chintzy view of where elections might lead would inevitably be expanded through the dynamics of a polit-

ical process, particularly if that process enlarged—even if only incrementally—the dimensions of trust among participants. Indeed, had the Palestinians been permitted by their intransigent exile armies to explore and enlarge the opportunities opened for them more than a decade ago by the Camp David agreement, they would already be experiencing much of the self-determination to which they say they aspire. But then the history of Palestinian nationalism, from its first stirrings in the 1920s, has always been a history of lost opportunities.

True to form, the PLO and Palestinian leaders of the *intifada* immediately dismissed Shamir's proposal. But this need not be a final position. The PLO, like Israel, is subject to the pressure of world opinion, and Shamir's proposal should be the occasion for finally making that pressure more symmetrical.

Meanwhile, though, the Palestinians are so euphoric that they believe—or at least their leaders pretend to believe—that Israel will soon be coerced into negotiating with the PLO for the prompt establishment of an independent Palestine with its capital in Jerusalem. But the truth is that Israel will be stampeded into no such agreements; it still holds the cards. That is, it has the power on the ground. This hardheadedness will disappoint many outsiders, not least some American Jews who can't bear the sight of Israel's sometimes displaying

328

3/3

its power in a morally ambiguous manner. Outsiders of all stripes are prone to be impatient with Israel for resisting the formulae for peace that look so good on paper: an Israeli flag here, why not a Palestinian flag there? But Shamir rightly reminded official Washington last week that while "our two nations share the values and ideals of the free world, what we do not share is a neighborhood. For us, the carnage in Beirut, the use of poison gas against civilians and acts of terrorism and fanaticism are not news from afar. For us they are events happening around the corner. If there is one mistake Israel cannot afford to make, it is the mistake of forgetting where we live."

This may be tiresome, but that doesn't make it wrong. Israel has reason to be skeptical. The PLO's chieftains persist in assuring the Arab masses that their ultimate intention remains the liberation of all of Palestine, which is to say all of even pre-1967 Israel. And they do this not in stray and fugitive comments but consistently and systematically. In any case, those interlocutors who are, despite this, so enthusiastic about "the new PLO" were not much vexed by the old PLO.

What all of this means is that Israel cannot be expected to proceed other than slowly when dealing in the concrete coinage of functional autonomy and territory. That was the genius of Camp David. It provided for time (five years) for the Israelis and the Palestinians (not to mention the Arab states, whose room for mischief remains large) to test each other before they were to decide together on the final design of a settlement. This interim period of circumscribed autonomy was one of the concessions Israel received in exchange for restoring the entire Sinai to Egypt. But now the Sinai is back in Egyptian hands and this concession has still not been delivered to Israel; the interim period was aborted, and now Israel is being asked to skip it and leap blindly into a fundamentally new and irreversible geopolitical arrangement. It would ill-become the United States, the sole sponsor of the Camp David project, to withdraw or even to mute its support for this most critical provision of the one treaty achieved between an Arab sovereignty and Israel. This, frankly, is a matter of trust not so much between Israel and the Arabs as between Israel and the United States. Israel will be more forthcoming if it knows that in American minds, at least, a treaty is truly a treaty. This idea, it has to be remembered, is not exactly axiomatic among the Arabs.

Elections for an indigenous leadership provide the greatest assurance that there will be on the Palestinian side of a negotiating table people with grievances and practical concerns that require the Israelis to yield power and authority. The Israelis will have to be pushed on some of these issues by the United States, perhaps quite forcefully. But there is no risk for the Palestinian people that the inevitably pro-PLO folk who will be elected will be uninterested in the matter of sovereignty. That is, to be sure, what upsets Shamir and the "revisionist," ultra-right wing of Zionism, both ideologically and pragmatically. But no Israelis have a normative stake in the occupation as it now must be maintained. It is taxing and demoralizing. Everyone, then, has some interest in a reality vastly different than the one that now exists.

The Israelis committed themselves at Camp David to the notion that this reality will include "the legitimate rights of the Palestinian people and their just requirements." Groping toward that day could take up the better part of a decade. In the meantime, the unhappy life of the Palestinians should be massively eased, which could be an early effect of the sort of elections Shamir envisions.

It is not hard to discern over the barrier of years the outlines of a reasonable future settlement. It was articulated, probably not inadvertently, by President Bush in his remarks to President Mubarak of Egypt and to Prime Minister Shamir. He was being tactfully heartening to both. To the Egyptian he said that the Israeli occupation would have to come to an end. To the Israeli he said that the United States remains opposed to a Palestinian state. Between these two statements, only superficially contradictory, lies the only feasible solution respectful of the needs of the two people who will one day—*insha'allah and borukh ha-shem*—live with it. Call it "enhanced autonomy" or "diminished sovereignty." Either way, it will be more than the Israelis now imagine and less than the Palestinians demand.

TUNDRA PLUNDER

Along with the Exxon Valdez, proposals in Congress to allow oil drilling in the Arctic National Wildlife Refuge (ANWR) have run aground. Public outrage over the tanker's hemorrhage has subdued legislators who had hoped to open the 1.5 million acres of Alaska's northeastern coastal plain to exploration. But you can expect the idea to resurface after the oil sinks to the bottom. For that reason, it's important to remember that the Valdez incident—indeed, environmentalism in general—is not the sole justification for adding the ANWR to the National Wilderness Preservation System. Leaving aside moving evocations of cuddly caribou and springtime on the tundra (we'll get to those in a minute), common sense and a farsighted view of the national interest argue in favor of placing the ANWR off limits.

Proponents of leasing the ANWR find their rationale in "national security" (i.e., reducing our dependence on foreign oil) and in a report issued by the Department of the Interior under Donald Hodel. The report (which was criticized by both the Environmental Protection Agency and the Congressional Research Service) said that, assuming oil prices of \$40 per barrel, drillers in the ANWR would stand a 1-in-5 chance of striking oil that they could profitably extract.

Of course, oil isn't selling at anywhere near that much, which means that the chances of profitable extraction are probably slim. But that's largely beside the point. The point, really, is that oil in some sense *should* be selling for closer to \$40 per barrel, and probably will be someday. And this fact turns out to undermine the logic behind drilling in the ANWR.

14

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קף: 1
סוג: שמור		כתיב: 2
תאריך וזמן חצור: 18:00 - 17.4.89	אל: טמנכ"ל צפ"א	
פס' פרוק: הפסיד:	דע: מנהל מצפ"א, לשכת השר	
1/2 342	כאת: השגריר, וושינגטון	

בקור מקט קמפלמן בארץ

בתמשך לפגישה שהייתה לי עמו אתמול שלח לי הבוקר קמפלמן FAX חרצ"ב לחשומת לבכם.

מציע לקבוע לו פגישות עם שה"ח ועם נשיא המדינה. כן מציע לבדוק עם אלי רובינשטיין אם לא היה רצוי שיפגש גם עם רה"מ. מציע שצפ"א תקבל על עצמה אחריות על קביעת התכנית וליווי של השגריר קמפלמן במשך הביקור.

כמו כן מציע ומבקש אשורכם להזמין להיות אנחנו בעת ביקורו דבר העשוי לחייב אותנו לשניים או שלושה ימי רכב.

אנא, תגובתכם המיידית.

אנד
325

1 2 1 1 1 3 3
1 2 1 1 1 3 3
1 2 1 1 1 3 3
1 2 1 1 1 3 3
1 2 1 1 1 3 3
1 2 1 1 1 3 3
1 2 1 1 1 3 3
1 2 1 1 1 3 3
1 2 1 1 1 3 3
1 2 1 1 1 3 3

תפוצה: - 26 -

FRIED, FRANK, HARRIS, SHRIVER & JACOBSON
SUITE 800

1001 PENNSYLVANIA AVENUE, N. W.
WASHINGTON, D. C. 20004-2505
(202) 639-7000

CABLE STERIC WASHINGTON
TELEX 882408

DEX 8500 (202) 639-7008
DEX 8600 (202) 639-7003
DEX 8700 (202) 639-7006
DEX 8800 (202) 639-7004

ONE NEW YORK PLAZA
NEW YORK, NEW YORK 10004-1980
(212) 880-8000
TELEX 880383

725 S. FIGUEROA
LOS ANGELES, CALIFORNIA 90007-8438
(213) 688-5800

3 KING'S ARMS YARD
LONDON, EC6P 7AD, ENGLAND
(01) 400-134
TELEX 887808

MAX M. KAMPELMAN
(202) 639-7020

April 17, 1989

His Excellency
Moshe Arad
Ambassador of Israel
3514 International Drive
Washington, D. C. 20008

Dear Moshe:

The following is my schedule for the trip to Israel departing May 5 and returning to Washington May 12.

On Sunday, May 7 I have a luncheon with Rabin and dinner with Eli Rubinstein. On Monday morning, I have a meeting with Peres and lunch with the Prime Minister. There is also a meeting with Sharon and his people in the afternoon. Tuesday, I am with Mayor Kollek, including dinner, and on Thursday, I have a meeting with private industry.

Nothing is arranged with Misha Arens, who may not be aware of my visit. Also, I am not certain whether President Herzog knows of my visit. It appears as if I am now free on Wednesday and Thursday evenings as well as in the morning on Wednesday.

All my best.

Sincerely,

Max M. Kampelman

(Dictated, but not read)

END

שגוריונות ישראל ביושנינגטון
טופס מברק

דף 1. מתוך 2.
דחיפות: מידי
סוג: גלוי

תאריך, זמן: 17.4.89
מספר המברק:

המשרד :

אל : מצפ"א, מע"ת, הסברה

דע : יועץ רוח"מ לתקשורת
 295 יועץ שהב"ט לתקשורת
 57 מנהל לע"מ, ניו-יורק
 מאת : שתונות

$\frac{1}{2}$ 329

לאחר ביקור רוח"מ - דו"ח תקשורת

בימים הראשונים שלאחר ביקור רה"מ בוושינגטון, בעוד הנושא יורד מעל מרקעי הרשתות, הוסיפו כותרות העיתונים בנושא להיות חיוביות. חלקן עסקו עדיין בתגובות הממשל לביקור ("בוש מרוצה מביקור שמיר" - CSM, "הצעות שמיר נקראו 'מעודדות' ע"י בייקר - WP) ואחרות כבר הביאו תגובותיהם של אש"פ ותושבי השטחים ("הפלסטינאים דוחים הצעות של שמיר" - NYT, "הצעות שמיר לשטחים הכבושים נדחו ע"י אש"פ" - WT ועוד). המרכיב הבסיסי של המאמרים והניתוחים ראה בחיוב שני אלמנטים:

א. רה"מ בא לווינגטון עם הצעה אמיתית ביד (בחירות).
ב. האמריקאים 'קנו' את רעיון הבחירות, ומוכנים לתת הזדמנות
לניסיון בשטח.

בימים הבאים הפכה הנימה זהירה יותר והדווחים עברו לעסוק בעיקר ביכולת המימוש של הצעות רוה"מ ("הישראליים דוחים שוב רעיון השטחים תמורת שלום" - אוטאווי - WP). בנאום רוה"מ בפני ועידת עורכי העיתונים האמריקאים ראו כמה מהכותבים חזרה לעמדה תקיפה יותר מזו שהובעה במהלך הביקור הרישמי וכן מנוגדות לבקשתו של מזכיר המדינה משיחתו עם רוה"מ קודם לכן להשאיר פתוחות את כל האופציות לפתרון. על אף הזהירות הרבה של כותבי המאמרים היתה הנימה במאמרי האופ-אד מאוזנת: ריצ'ארד כהן (WP, נשלח בנפרד) קבל על שיטת הממשל להדגיש את חילוקי הדעות שלא במפגש ישיר עם נציגים ישראלים, קראוטהאמר וספייר (WP) תמכו במדיניות ה'צעד צעד' של ישראל והממשל שכן אין להריץ פתרון של מדינה פלסטינית המסכנת בטחונה של ישראל, ואילו דאוד כותאב (WP) הציע לאש"פ לקבל רעיון הבחירות ולהוכיח כי רוה"מ לא בא בנקיון כפיים בהצעתו.

פרשת נחלים האפילה לקראת סוף השבוע על הדיון בביקור רוח"מ ורעיון הבחירות בשטחים והנושא הועלה שנית היום עם הגיע הרווחים מישיבת הממשלה ותגובות שרים מהליכוד והמערך להצעה. בהקשר הופיע היום מאמר מערכת ב-WP (הוברק בנפרד) ובו הצעה לישראל שלא לנקוט באמצעים אותם היא מגנה כה רבות אצל שכניה ולהתרכז באפשרויות

[illegible]

32

הנהגות של המוסדות השונים והתארגנויות
היוצאים להם - 36.

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: _____
סוג:		כתוב: _____
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		פאת:
2/2 321		

תאגיד הצגה העומדת על 50 אחוז.
- הורדת הגרעון התקציבי. הבנק העולמי מוכן לתמוך בכך באם ינקטו צעדים מידיים, בעיקר בתחום החקלאות.

3. בטה"כ אובחנה התקדמות מה, ("המצרים שמן משהו על השלחן") בעיקר בתחום האנרגיה. אך בלתי מספקת, איטית וחסרת דינמיקה. המצרים חזרו נהדגשו שמוכנים לזוז, אך *ON OUR OWN TIME*. סוכם שמשלחת תקרו תגיע לאחר הרמד'אן. ארה"ב החליטה בעקרון על הפשרת המזומנים אך טרם סוכמו תנאי נפרטי הביצוע. המדובר ב-150 מ' דולר (GSM/102) לחיטה לאחר שמצרים ניצלה את כל האשראי לכך מאוסטרליה נצרפת. ננדס אמר שמוכן להעביר 100 מ' דולר מפרוייקטים (CIP) לתחום הפרטי. המצרים ביזמתם העלו את נושא היחסים עם ישראל. מבראכ נקט בלטון של *VALUABLE PEACE* למרות שההסכם עם ישראל אינו מושלם (סרפקט) "אך כך הם גם תחיים".

ירדן: ^{LAN}
4. הירדנים השיגו "מסמך כוונות" עם הקרן, תורכב תכנית בחודש תבא. בכך נפתחה למעשה הדרך מחדש לעריכת החובות עם מועדון פאריס, בשבוע האחרון של יולי '89.

5. ארה"ב תגביר העברת כספים (GSM/102) ל-90 מ' דולר. הדבר נמצא עתה בדיון בין הממשל ותקונג'רס. ירדן נמצאת במקום מרכזי ברשימת העברות כאשר הנושא מצטלב עם ההתפתחויות המדיניות (א) יזמת רה"מ שמיר (ב) עמדת מצרים (ג) מציאת מטריה עבור ירדן בשטחים.

e.f.

אלי אבידן
א.א.

תפוצה:

דחיפות: רגיל	טופס מזרק קשר ניו-יורק	דד: 1 מתוך: 2
סימל: גלוי		אל: תמשרד - אירופה ג'
תזח: 181700	דע:	
מס מדיקי		מאת: נאו"ס - יששכרוף
0 0417		

ברית"מ

רצ"ב מתוך סקירת העיתונות הסובייטית.

נאו"ס

3 3 1 1 1 1 3 3
 למ סלמה רמל גזמל גזמל גזמל גזמל גזמל גזמל
 1 2 4
 גזמל הסמל קלימל גזמל

אישור:

ג'. יששכרוף

שם השולח:

18.4.89

תאריך:

Union of Soviet Socialist Republics

PERMANENT MISSION TO THE UNITED NATIONS

136 EAST 67TH STREET • NEW YORK, NEW YORK 10021

417 $\frac{2}{2}$

Review of the Soviet Press

COMPILED BY A.P.N.

76

April 15-17, 1989

USA - ISRAEL

Balebabnov comments in SOVETSKAYA ROSSIA on American-Israeli talks in Washington. Shamir again objected to the formation of an independent Palestinian state on the Israel-captured lands. The only thing he consented to at the talks, was "elections" on the West Bank and in Gaza Strip. However, in conditions of Israeli occupation such elections cannot be either free or democratic. George Bush approved of the idea of "elections". After that the US Administration started to exert pressure on its NATO allies to make them support it too.

"These are obviously coordinated attempts of the USA and Israel," the commentator continues, "to ignore the main aspects of a Middle East settlement and to prevent the convocation of an international conference on the Middle East under the UN aegis favoured by the majority of countries now, because they regarding it as the only realistic and effective way of ending the protracted Arab-Israeli crisis."

★

END

98

דחיפות: מידי	שגרירות ישראל/ווישינגטון טופס פרוק	דף: _____
סוג: שמור		כתוב: _____
תאריך וזמן חשור: 17 1615 באפריל 1989		אל: מנ"ד ערב 2
פס' פרוק: הפסד:		דע:
320	אלי אבידן, נושינגטון	כא: כאת:

תכנית ביקור חסין.

מאגף מזה"ת/מחמ"ד.

1. חסין יפגש עם הנשיא, סגנו, ביקור, סקורופט, שר האוצר והמסחר.

2. ההודעה האמריקאית תבוסת בטגנון דומה להודעת הנשיא לאחר הפגישה עם מבראכ ורה"מ שמיר. לשאלה כיצד חשולב בהודעה בענין תהליך השלום נאמר שזהו החלק עליו עובדים כרגע (כנראה עם הירדנים) האמריקאים היו רוצים לייעד לו תפקיד במסגרת ההסדר הסופי של הבעיה הפלס', אך הם רוצים לתאם זאת עם הירדנים. מכל מקום חשוב מבחינת שירדן תופיע במסגרת הכללית של הסדר בין ישראל ומדינות ערב.

3. מזומנות לו 3 הופעות פומביות בפני המועצה ליחסי חוץ בני"י (17.4) זה יהיה הנאום המרכזי הפומבי שלו. בבוסטון (קבלת תואר כבוד ב - UOB), ובסיום הביקור בני"י (TALK SHOW) ישנם גם בקשות לשלב ראיון עם עורכים בין הזמנים.

סיה סן טיה רהג אהסא שסס אסא
ג/אסא = (סיה) אסא אסא אסא
הס אסא אסא אסא
אסא אסא אסא

אלי אבידן

א.א.

פ.ע.

תפוצה: -31-

דחיות: כ"ד	שגרירות ישראל/וויינגטון	דף: 1
סוג: בלבים	טופס פרוק	כתוב: 2
תאריך וזמן העבר:		אל: מצפ"א, מע"ח, ממ"ד
כס' פרוק:	יועץ רוה"מ לחקטור, יועץ שהביט לחקטור, לע"מ	דע:
מספר: בטחון ניו יורק	אמ"ן/קטי"ח, דובר צה"ל, ניו-יורק	
55 285 332	1/2	פאת: עתונות וויינגטון

תדון דובר כחפ"ד ליום APRIL 17, 1989

Q The situation in Lebanon is deteriorating more and more. Do you have an assessment of it and -- what do you have?

MR. BOUCHER: We are appalled by the continued exchanges of indiscriminate shelling in Beirut by all sides and the resulting deaths, such as those of the Spanish Ambassador, members of his family and staff, as well as Parliamentarian Louis Abu Sharaf. We condemn these actions, which are in total disregard for human values and innocent civilian lives. All parties, including Syria, which is a direct participant in the artillery exchanges, which cause so much death and devastation, must stop the fighting and abide by the Arab League's call for a cease-fire forthwith.

Q (Off mike) -- of the -- whether the killing of the Spanish ambassador was part of the shelling? Or, what was the result -- what was it that caused his death? Was it part of the indiscriminate shelling, I guess is what I'm asking.

MR. BOUCHER: That's, I think, our basic understanding of the situation, that the shelling is widespread. As we said, it's done in total disregard for human values and innocent civilians.

Q Have you been in touch with Syria to -- and the fighting factions on the ground, to halt these fightings? Or are you issuing a statement --

MR. BOUCHER: We've been in touch with a lot of parties, all the parties, in the region. I don't have anything particular to report at this time, no.

Q Richard, the United States keeps saying that they -- it backs the Arab League's call for a cease-fire and the Arab League effort. And yet, the shelling continues and there are more deaths and more destruction. I mean, is there a point at which the United

תפוצה: * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

2/2 55 285 332

States says, "Okay, the Arab League effort obviously hasn't achieved anything," and strikes out on some other strategy?

MR. BOUCHER: Is there a point? Yes, I would assume there is some point that that might happen. But for the moment, the Arab League's strategy appears to offer the best prospects, and that's why we're backing it.

Q Still? Even though the shelling continues?

MR. BOUCHER: You've still got to try. This seems to be the best try around.

Q Yes. Last week you named Syria, as well as -- Syrian forces, as well as the army, Lebanese Army, and the various militias, for the first time. Today you named Syria only, as well as the other Lebanese, but in general. Are you -- is this a hint that the Syrians are not heeding your calls? Is this by way of public pressure on the Syrians? Are you accusing the Syrians of being the party most responsible for the military deterioration? (Can you?) explain that?

MR. BOUCHER: I think -- I think our statement has to speak for itself. We said that Syria is a direct participant in the artillery exchanges, but we've called on all parties to stop the fighting and to support the Arab League's call for a cease-fire.

Q To call for -- are you still calling for -- excuse me -- are you still calling for the lifting of the blockade, which precipitated this --

MR. BOUCHER: Yes, we -- our policy hasn't changed on that. This is just a --

Q Richard, over the weekend, if I'm not mistaken, or maybe Friday, General Auoun made a statement calling for Lebanese to attack Syrian positions or Syrian interests around the world. Do you have any comment on that?

MR. BOUCHER: I don't. No, I don't have anything.

Q What is the status of the United States Embassy, and is there any consideration to closing it? Or is it closed already?

MR. BOUCHER: The status of the Embassy has not changed. We're always looking at its status in light of the security situation. But I don't have anything new particularly on -- one way or the other.

Q Richard, in talks with the Syrian officials, what has been the response to the US call for a ceasefire?

MR. BOUCHER: I don't have any readout on that.

Q Has there been any talk with Syrian officials?

MR. BOUCHER: There have been contacts with the Syrians as well as, as I said, all parties in the region.

PRIME MINISTER YITZHAK SHAMIR OF ISRAEL
QUESTIONS AND ANSWERS WITH THE AMERICAN SOCIETY OF NEWSPAPER EDITORS

J.W. MARRIOTT HOTEL
WASHINGTON, DC

2/5 330

THURSDAY, APRIL 13, 1989

Q Yes, Mr. Prime Minister, Tom Dearmore (sp?) of the San Francisco Examiner. The speaker just before you, was the Soviet Ambassador, Mr. Dubinin, and I asked him to explain why the Soviet Union had shipped new, advanced long-range bombers to Libya with an 800-mile range, and he said, "These are not modern bombers, and anyway they are not nearly as modern as Israel's, and nobody is making a racket about Israel's bombers," which seemed to place a moral equivalence between Libya and Israel. I wonder if you have any thoughts on the shipment of these 800-mile bombers to Libya by the Soviet Union?

PRIME MINISTER SHAMIR: Well, thank you for your question. Well, we think that these new bombers and new arms provided by the Soviet Union to Libya and Syria becomes an additional warring factor in our area. We know the intentions of Libya; we know the aspirations of Syria towards Israel. They speak about openly, and freely, that all their buildup of their armies, all these new arms, the aircrafts, the missiles -- all this is directed against Israel.

And we are very sorry that we cannot see, in this regard, any change in the Soviet policy in our area. So far, there is continuity, the Soviets sell arms to their clients. Maybe they are not selling all what is required by their clients, and that because of the Soviet policy to reduce its commitments abroad.

But nevertheless, they are sending arms and it increases the dangers of confrontation, of military confrontation. We are very worried about it; it obliges us to remain always ready to face any surprise. It makes for us difficult to take risks but, despite of it, you can see that Israel continues to make farther efforts in order to enhance the chances of peace -- and therefore, my visit here. And, of course, we need the cooperation of the United States in both sides of the problem -- to cooperate with us in protecting peace and stability in the Middle East and in working for getting peaceful solutions in our world. Thank you.

Q Prime Minister, Claude Sitton, the News and Observer, the Raleigh Times, Raleigh, North Carolina.

I ask you, sir, is there any statement that the PLO could make? Is there any action that the PLO could take that would lead you, sir, and your country, to sit down with the PLO to negotiate and end to the controversy and the fighting there on the West Bank and in the Gaza Strip?

*

PRIME MINISTER SHAMIR: Well, I would say we are not looking for new statements of the PLO. We don't think it will bring us new ideas. We see, we hear, we read statements of the PLO leaders almost every day.

And incidentally, I have before my eyes an interview with a man you know perhaps, Nabil Sha'ath, and he said -- he stated in quite -- of course, in Arabic -- in an interview given to a newspaper, Al Anbaa, of the 28th of March this year. "The democratic state" -- he means the democratic Palestinian state -- "means a single state over all of the Palestinian lands; if we will gain independence on part of our land, we will not relinquish our dream of establishing a single, democratic state over all of Palestine."

And (Khalid al-husan ?), a senior advisor to Arafat, he says, in the last months, "We never renounced the establishment of the democratic state." You know, "democratic state" is an euphemism for a Palestinian state. "The circumstances that will develop after the establishment of an independent Palestinian state will bring it about." And so on and so on.

Therefore, we know exactly what the PLO think, what they are planning, and what is their policy for the future.

Q Follow-up, if I may? Prime Minister, if you're engaged in a war, is it not necessary that those who are pursuing the hostilities sit down at the table to negotiate an end to that war, sir?

PRIME MINISTER SHAMIR: Well, you know very well that we prefer always negotiations, and we would like

always to have negotiations instead of confrontations. But with these people, these people of the PLO, negotiations about peace are useless because you can see from these statements that they are not

interested in peace. They don't want peace with us. Maybe they want peace, but without us. And therefore, we think and we want to negotiate with Palestinian Arabs, with many Palestinians, because I personally know many of them who are really interested in peace, but it's not the PLO people, and it's not the PLO leaders.

Q Thank you, sir.

Q Prime Minister, I'm Michael McGoff (sp?) from the Pittsburgh Post-Gazette. I'd like to ask you two questions about the elections you're proposing. Although you've said you would not negotiate with the PLO, would you attempt to bar individuals who have ties to the PLO or who support the PLO from seeking office in these elections? And secondly, would you be willing to have some international supervision of these elections?

*

PRIME MINISTER SHAMIR: Well, after the publication of our proposals about the elections, I am asked very often these questions, and it is normal. Of course, these are very serious questions. We will, as I said to my United States interlocutors, after coming home we will establish a ministerial committee for working out all the details, all the modalities of the elections. And before coming here, I had a short conversation with the Secretary of State, and we discussed it. And I think, in all our plans, our planning, our detailed planning, we will give answers on all questions. There are others, additional to your question, and we will give answers on all these questions. But I can say generally, these will be free and true and democratic elections. 4/5 330

Q Arnold Friedman from the Union News in Springfield, Massachusetts. The Israeli elections historically seem to be quite close in recent years, and the formation of the government seems to depend on negotiations with just a few members of the Knesset. I have read that there are some moves afoot to reform the Israeli election procedure, to try to eliminate the undue power of small parties. Would you comment on that?

PRIME MINISTER SHAMIR: Yes. We are aware of this problem existing in our democracy, and we are discussing, since a long time, the probability of some changes and reforms in our election system. It was quite impossible before, because such a change needs a special majority in the Knesset, and we need, if I remember well, two-thirds of the number of the members of the Knesset.

And now, after the formation of my new government, the government of national unity, it became possible because there are now difference of views about the need for such reforms between the Labor Party and my Likud Party. And we have established a joint committee of both parties to discuss and to decide about the reforms we want to have in our electoral system. And there is progress; we can see already progress in the works of this committee, and I hope that in a short time, we will have some conclusions accepted by both parties, and we will bring these proposals to the Knesset for the necessary legislative process.

MR. PRICHARD: We have time for one more question, right here.

Q George Neval (sp?) of the Wichita Eagle Beacon. Mr. Prime Minister, innocent people are being held in your detention camps, innocent by definition -- they never have been charged. Innocent people have been injured, killed, paralyzed in beatings and shootings by your soldiers. Innocent people have had their homes bulldozed because there is no evidence that they were involved in the acts of which they were accused. How can you possibly justify such a despicable policy?

*

PRIME MINISTER SHAMIR: Well, I understand that everyone here knows what is going on in Israel. There is not a normal life in all parts of the country, and we are facing now a wave of riots, of terrorist attacks against our soldiers, against our citizens. We are facing violent manifestations, sometimes with the participation of women and children who are throwing rocks, not stones, and Molotov cocktails on buses in which the passengers are very often children. And we have to protect them; we have to defend them.

S/S

330

We don't want to kill anybody. For us, any Arab who is killed is a blow; it is for us very painful to see and to live this experience. And our army has precise orders to refrain from shooting, but in a real emergency, when their personal life is in danger. And, while, in spite of all these orders, all these policies of our army and our government, there are some victims, I think it's not our fault.

And we tried to put an end to it by our proposals, and we try all the time to convince this population in these areas that what they are doing is useless. It will not bring any positive results for them. And we advise them -- we try to convince them that they have to leave it and come to negotiations, because they have to know that Israel is not a people that could surrender to violence. We're always ready to negotiate, and you can get from Israel a lot by negotiations, by peaceful negotiations, and not by violence. Well -- and I think that the new proposals we are discussing now with the United States government will, I hope, bring an end to these painful confrontations.

And about these innocent people arrested or imprisoned, I can assure you these are not innocent people. We have proofs against all of them. It's a matter of a judicial process. We respect --

nobody's in prison without any legal procedure. And we try and we do all what is possible not to have too many in this situation, in this position.

And while I said many times that when you are facing such a conflict -- it's a very deep conflict and complicated one between two nations -- there are two ways to settle it: confrontation or negotiation. We prefer negotiations.

MR. FRICHARD: Thank you very much, Mr. Prime Minister

(Applause.)

.ETX

END

*

END

(WR)

2/4

3/0

Israel's 'Neighborhood'

PRIME MINISTER Yitzhak Shamir has taken to saying that Israel shares the values of the West but doesn't share the neighborhood. It's surrounded by a lot tougher neighbors, he says, and people should realize that Israel must be tough in response. It is an argument with some appeal. As a country in a formal state of war with many of its neighbors and with an occupied population in revolt, Israel is insecure in its long-term fate and uncertain in its daily life in ways that Americans are fortunate not to know. But when Mr. Shamir wields this proposition as a kind of general absolution for virtually any Israeli measure, he chips away at the sense of common values on which Israel's association with the United States ultimately rests. Presumably he would not claim that anything is permitted to Israel, even the brutal tactics whose use by Arab governments he condemns. Mr. Shamir is on thin ice here.

What stirs these thoughts is the evident endurance of the Palestinian uprising, which is well into its second year and attracting persistent grassroots support, and the evident inability of the Israeli army and police to choke it off. In just one action last week, at least five unarmed Palestinians were reported killed—the intifada death

total has now risen above 400—in a clash with an armed Israeli unit. This is an awful toll. In any given incident there can be a discussion about proximate causes. But there can be no doubt that the overall cause is a foreign occupation, compounded by the annexationist thrust of the Israeli government, which steadily drives Palestinians to desperate acts. In these circumstances, Israel's leadership should not be focusing on the uses and rationales of force but on the possibilities of peace.

In his recent Washington trip, Mr. Shamir, feeling pressure to show he could open a political door, suggested West Bank elections to install Palestinian autonomy. The PLO leadership immediately fell into his trap, rejecting the proposal and allowing him to say Israel has no partner for peace. Some West Bankers, however, are indicating interest in exploring how to turn the proposal to serve their goal of a PLO state. There are the faint beginnings of an Israeli-Palestinian negotiation here to be carried out by public pronouncements, through the medium of the United States and perhaps by other means. It is not much, but it is all that seems to be stirring now that could provide relief from the raw test of wills taking place on the West Bank in Israel's "neighborhood."

*

Jean Kirkpatrick

Stamped by Arafat?

Some rulers come to power through elections. Some through civil war. Others by *coup d'état*. Yasser Arafat is trying something different. He and his PLO colleagues are attempting to win a state through international diplomacy.

Last week Arafat met with Polish Gen. Wojciech Jaruzelski. Soon he will be received in France by Francois Mitterrand. It is all part of an apparently endless shuttle around the capitals of the world in search of support for the Palestinian state that was unilaterally declared by the PLO at a meeting in Algiers last November.

That state has no territory, no army, no independent financial resources. But it has a government "elected" by PLO proclamation. Yasser Arafat is a president in search of a country. His strategy is clear. He hopes to generate enough support for his nonexistent state that the United States will be persuaded to bring pressure on Israel to capitulate to PLO demands.

In this effort, the PLO is supported by a body of U.N. resolutions stretching back to 1974, when the General Assembly declared the PLO "the sole legitimate representative of the Palestinian people." These resolutions do not have standing in international law, yet they are widely regarded as representing "world opinion."

The General Assembly's session in Geneva in December provided the capstone with a resolution that "acknowledged" the PLO's declaration of the Palestinian state and upgraded the PLO delegation from an "observer mission" to "embassy."

But the General Assembly cannot give Arafat a kingdom because it has none to give.

Arafat believes he can parlay diplomatic recognition into statehood—and already the PLO state has been recognized by more than 100 member states of the United Nations. In the PLO's international campaign, Egypt has special importance.

Egypt has worked tirelessly to legitimize Arafat, lending its credibility and making the PLO case in capitals where Arafat was not welcome, especially in Washington. For its efforts, Egypt has won re-admission to Arab organizations from which it was expelled for signing the Camp David Accords.

The fact that Egypt had made peace with Israel—even if it is a cold peace—gives it special credibility in Washington. It was through Egypt's good offices that Arafat won "recognition" from the U.S. government as an acceptable representative and interlocutor for the Palestinian people.

Now Arafat hopes to translate his status as head of a government-in-exile of a nonexistent state into U.S. pressure on Israel to abandon its claim to the West Bank, Gaza and East Jerusalem, and to attend an "international conference"

that would validate PLO claims and establish boundaries for Israel and the new Palestinian state.

Participants in this conference would include: the Soviet Union and China, which have upgraded PLO missions to the status of "embassy" but do not have meaningful diplomatic relations with Israel; Jordan, which has diplomatic relations with the PLO but not Israel; Egypt, which has warm fraternal relations with the PLO and a very cold peace with Israel; and possibly Syria.

When Israel objects to submitting its fate to a manifestly hostile body, Arafat and his friends call Israel's prime minister "Dr. No" and work hard to make it appear that Israel is the only obstacle to peace in the region. When Israel proposes for the disputed territories elections, autonomy and "interim arrangements" provided under the Camp David Accords, Camp David is dismissed by the PLO's friends as "outdated."

How can Israel have confidence in a deal when the only deal it has been able to make is declared "outdated" soon after Israel delivered the Sinai?

The Camp David Accords were, of course, negotiated under U.N. Security Council Resolutions 242 and 338. So far, these have not been declared "outdated." To the contrary, the PLO's deal with the U.S. State Department includes Resolutions 242 and 338. And these are said to be the basis of U.S. policy toward the area.

But no one mentions the fact that these resolutions call for "direct" negotiations between the parties to the 1967 and 1973 wars—negotiations that Israel has sought and its Arab neighbors have refused right down to the present.

Resolutions 242 and 338 say nothing about an international conference and nothing about a Palestinian state. Yet the United States seems to feel that these resolutions can be useful in persuading Israel to hand over control of the West Bank and Gaza to *someone*—and there are no takers today except the PLO. This puts the United States in the position of effectively supporting a PLO state.

Have Arafat and his friends already succeeded in stampeding the new administration in Washington? Secretary of State James Baker has said Israel may have to negotiate with the PLO, but he has not said that Jordan must negotiate with Israel. President George Bush has said Israel should get out of the West Bank and Gaza, but he has yet to call on Syria's Hafez Assad to evacuate Lebanon, nor on anyone else to meet the requirements of 242 and 338.

So far the Bush administration has not encouraged Arab rulers to make peace with Israel,

nor to establish diplomatic relations nor has it adopted any other measures that might give the Jewish state confidence in the reliability of its neighbors.

Still, the Bush administration has offered support for the idea of elections on the West Bank and Gaza, and that is powerful evidence that the president and secretary of state understand that legitimacy comes neither from international diplomacy nor from U.N. resolutions, but from the consent of the governed.

©1991, Los Angeles Times Syndicate

3/4

3/10

Will Arafat Back Elections?

If He Does, He Can Turn the Tables on Shamir

By Daoud Kuttab

HOW SHOULD Palestinians respond to the proposal for elections in the West Bank and Gaza made by Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir during his recent visit to Washington? I believe they should respond in the same spirit of creative struggle that has characterized the Palestinian *intifada*.

Shamir clearly hopes the PLO will continue its initial position of rejecting his proposal. This would lead to one of three things: no elections, taking Shamir off the hook; a divisive battle over the election issue between Palestinians in the territories and the PLO outside; or election of an alternative leadership to the PLO. Shamir's plan also has the broader goals of reinforcing the Camp David approach to solving the conflict, denying a Palestinian state and putting a stop to the *intifada*.

All these aims can be defeated by applying the same strategies and characteristics that have made the *intifada* successful. The Shamir plan can become a trap for Shamir and the Israeli government if Palestinians use courage, unity, creativity, decisiveness and realistic rational thinking.

One of the reasons for the success of the uprising has been that it shifted the focus of the Palestinian struggle from the question of the PLO and terrorism to the question of Israel's occupation of Palestinian land. The uprising accentuated the positive aspects of the Palestinian cause, rather than the negative. It allowed the Palestinians to take the initiative rather than react to the actions of others.

With his election proposal, Shamir hopes to reverse this trend. If the PLO rejects elections, as Shamir hopes, it will be tainted as using "terror" rather than politics. The Israeli government will also claim the PLO is afraid of elections because it might not win.

Palestinians led by the PLO should be clear about the implica-

tions of a rejection strategy: If Palestinians boycott elections, the United States will do one of two things. It will tell Israel that its approach hasn't worked and that it's time to talk directly to the PLO. Or it will conclude that the Palestinians have blown it again and wash its hands of the problem.

The U.S. administration will most likely take the second approach and lower its involvement in the region. This means that if Palestinians want U.S. involvement, they have no choice but to try and play the election game. The Palestinian position could be different if there were other choices—like a real military option or a unified Arab position. But there aren't.

Once it becomes clear that Palestinians need to play the game, there are many things that can be done to put the ball back in the Israeli court. To begin with, the PLO should refrain from making its position known through the press. Instead, what the PLO needs to do is let the Americans officially present the plan to them. When it is presented, the PLO can ask for clarifications and details and guarantees and timetables. The Americans will have to get many of the details from the Israelis and provide the guarantees themselves, but the process will amount to Israel negotiating with the PLO—albeit indirectly.

The details on which the PLO should push for clarification include: Who will vote? What purpose will the elections have? Will they be part of a multi-stage plan for resolving the Palestinian issue? How long will each stage last, and who will negotiate at the stage in which the final solution is discussed? The PLO can demand ironclad guarantees that those nominated and elected will be free to travel, speak and express themselves without facing imprisonment, bodily harm or deportation. Supervision by a neutral party will also be a must.

The PLO can also use a number of other tactics to turn Shamir's idea against him. In order to emphasize the fact that Palestinian leaders in the occupied territories are PLO supporters, the leadership in Tunis can publicly announce the names of the candidates. The PLO can also

use the elections to select members of the Palestine National Council from the occupied territories. American guarantees for the safety of election candidates will thus be extended, in effect, to PNC representatives. And if Israel still wants to negotiate with elected representatives, it will be negotiating with full-fledged members of the PNC—the highest legislative body of the PLO.

Palestinians can also use the elections to emphasize their desire for an independent Palestinian state. Again, if we can assume some kind of U.S. immunity for those elected, the PLO can appoint some of the candidates as members of the provisional government of the state of Palestine. Ever since the state of Palestine was declared last Nov. 15, Palestinians have been afraid—and rightly so—that those nominated for positions in the state will be immediately arrested and possibly deported. But American guarantees can solve this problem.

Furthermore, since Israel will be committed to negotiate with the elected Palestinians, it will find itself negotiating with individuals who are not only elected by Palestinians in the occupied territories, but who are members of the provisional government of the state of Palestine. By agreeing to talk and negotiate with them, Israel will be recognizing *de facto* the state of Palestine.

To seize the initiative, the PLO could even have simultaneous elections in every country where Palestinians are living. By doing this, they would encourage Israel to negotiate with the elected leaders of all of the Palestinians and not just those elected in the West Bank and Gaza Strip.

Of course, there is no guarantee that the commitment made by Shamir to have "free and democratic" elections will be sustained if the Palestinians play their cards well. Shamir could be trapped in his own plan and forced to repudiate it. By retaking the initiative, Palestinians will force the Israeli leadership to accept the reality of the PLO's representation of the Palestinian people or face increasing international pressure until there is a realistic and comprehensive solution.

Daoud Kuttab, a Palestinian journalist working and living in Jerusalem, is writing a book about the *intifada*.

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12015

תאריך : 17.04.88

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 4,12015

אל: המשרד

יעדים: פריס/516, מצב/924, מנמת/299

מ-: ווש, נר: 300, תא: 170489, זח: 0900, דח: מ, סג: שמ

תח: גס: אירופה

ד: 8

שמור / מידי

אל: אירופה 1, מצפ' א

דע: שג' פריז

מאת: שג' וושינגטון

ארה'ב - צרפת : ביקור שה' ח דומא

שיחה עם מנהל מח' מע' אירופה במחמ' ד

כללי :

1. במהלך ביקורו (10-11.4) נועד שה' ח צרפת לשיחות עם : הנשיא, ס/הנשיא, מזכיר המדינה, היועץ לבטחון לאומי, ויו'ר תת הועדה לאירופה ומזה'ת בביהנ' ח המילטון.

2. הנושאים שנדונו בשיחת דומא-בייקר היו: לבנון, תהליך השלום (הערה: חלק הארי של השיחה הוקדם לשני הנושאים לעייל), ברה'מ, אפגניסטן חובות המתפתחות ואמרכ'ז.

3. הנושאים לעייל חזרו בשיחת דומא עם הנשיא.

תוכן שיחת בייקר - דומא

WOLF

LECU **

**

**

**

21021, A

WOLF

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00

WOLF

WOLF: 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00

WOLF: 01:00:00, 01:00:00

4. להלן סכומו של איש שיחי :

א. לבנון :

(1) דומא שפתח הדיון הביע דאגת צרפת מהמצב בלבנון. ציין חשש צרפת מגורל המיעוט המרוני. לדברי דומא אין לראות בהתפתחויות בלבנון בשחור לבן קרי עוון מול הסורים או נוצרים מול מוסלמים אשר רבים מהם משרתים במיליציה של עוון.

(2) צרפת פועלת להרגעת המצב. במקביל, מושיטה סיוע הומניטרי. מעוניינים לשת"פ עם ארה"ב וגורמים נוספים במאמץ למציאת פתרון למשבר הנמשך.

(3) במהלך הדיון הביע דומא חשש צרפת מפני פתרון פרו סורי. כדי למנוע זאת הדגיש הצורך לדון עם עוון וגורמים לבנוניים נוספים.

(4) בייקר בתגובה ציין כי לארה"ב אין בעיה עם מטרות צרפת בלבנון. כמו כן הבהיר כי אין בכוונתה לפעול להחלפת עוון. מקווים שהאחרון יגלה נכונות לשת"פ. בייקר עמד על הצורך להעלות הצעות לפתרון פוליטי שיאפשר לכל הגורמים בלבנון לדון בעתידה.

(5) לסיום הדיון ציין איש שיחי :

- "רעיונות מבריקים" לפתרון המשבר לא העלו.
- ארה"ב הביעה הבנתה לדאגת צרפת.
- ארה"ב הביעה תמיכתה ביזמת לע"ר כמכשיר מרכזי לפתרון המשבר. - צרפת לא העלתה הצעות לשילוב מועב"ט.

ב. תהליך השלום.

(1) בייקר פירט הדינמיקה שהחלה בעקבות ביקורי מובארק ושמיר. הדגיש הגמישות אותה הראה רה"מ בביקורו. ~~ציין בהקשר זה את דעיון הבחירות אשר לא נדחה על הסף ע"י מובראק.~~

(2) בייקר ציין שהצעת רה"מ לעריכת בחירות מעוררת שאלות רבות יחד עם זאת המדובר במהלך שיש למצותו.

(3) בהקשר לעייל הביע בייקר דעתו על כך שרעיון הועידה הבינ"ל הינו "PREMATUNE"

6406

Since 2011 we have been able to

●

●

●

1

התקיים דיון קצר שבו חזרו שני הצדדים על הצורך במציאת פתרון פוליטי.

[illegible]

07. ZHANG JIE FIAN-YU-11 THU TH DE-1 T. LOT NO
1981 IN WS: 1984 JAN. WENT TO YIN HONG'S HOUSE

8) - "СЛЕД ИЛИ ШИП", "СН" ИЛИ ТАКИЕ ЧЛЕНА МОЛЧЯ
МОЛЧ. БИЛИ ТАКИЕ ЧЛЕНА.

[illegible]

4. 证明: $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} = 0$:

20. תחנה תחנת גשרים על שפת הים.

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a formal address, and it is the first of its kind since the signing of the Constitution. The President, James Buchanan, is addressing the Congress, and he is doing so in a very formal and dignified manner. He is discussing the state of the Union, and he is discussing the issues that are facing the country at that time. He is also discussing the role of the President, and he is discussing the responsibilities of the Congress. The letter is a very important document, and it is a very interesting one to read. It gives us a glimpse into the mind of the President, and it gives us a glimpse into the state of the country at that time. It is a document that is worth reading, and it is a document that is worth studying.

8) Экономический анализ - анализ деятельности предприятия с целью выявления причин и последствий его финансового состояния. Включает в себя анализ: финансового состояния (ликвидности, платежеспособности, финансовой устойчивости, рентабельности, эффективности использования капитала), финансово-хозяйственной деятельности (оборачиваемости, эффективности использования ресурсов, выполнения обязательств).

W. H. McLEOD, JR.

החלטתו של בית דין זה, תהיה כפוף להחלטת בית דין זה, וכל החלטתו של בית דין זה, תהיה כפוף להחלטת בית דין זה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ה. חוב המתפתחות :

1) דומא העלה הצעת צרפת למחיקת שליש מהחוב. בייקר נתן להבין שארה"ב אינה נלהבת מהרעיון הקמת קרן של IMF אשר פירושה יהיה תשלום אמריקאי. במקום זאת פירט בייקר תכנית בריידי. בדיון לא הגיעו לסיכום כלשהו.

ו. אמרכ'ז :

1) בייקר פירט התכנית שאומצה ע"י הממשל והקונגרס. הביע תקווה לתמיכת הקהיליה בתכניתם שמופנית לכל מדינות אמרכ'ז ובמיוחד לניקראגואה אשר התמיכה בה צריכה להיות מותנית בכיבוד ז'א'א והסכם אסקיפולס.

2) דומא בתגובה ציין כי מטרת צרפת זהה לזו של ארה"ב. הוסיף כי מעוניינים בתהליך דמוקרטיזציה באמרכ'ז.

עד כאן עיקרי שיחת בייקר - דומא.

שטיין

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד, בנצור, מצפא, איר1

8406

134667 סך 1000000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

11225

תאריך : 17.04.89

נכנס

שומר

**

**

**

**

חוזם: 4,11225

אל: המשרד

יעדים: מצב/884

מ-: ווש, נר: 298, תא: 160489, זח: 1200, דח: מ, סג: שמ

תח: @ גס: צפא

נד: @

שומר/מיידי

סמנכ'ל צפא, ממ'ד

מאת: ע.ערן-וושנינגטון

ביקור חוסיין.

להלן משיחת אקראי עם רוס (14.4.89)

1. לא מניחים שיתמוך ברעיון הבחירות ומבקשים רק שלא יביע התנגדות. יאמרו לו בברור דעתם על הועידה הבינלאומית.

2. לשאלתי-אמר שאין ספק שהרעיון של טריטוריה תמורת שלום יופיע בנוסח הודעתם. כנ'ל גם 242 על כל הגזרות.

3. יסכימו להגדיל הסיוע הצבאי מ-35 ל-70 מליון דולר ואת האזרחי מ-25 ל-85 מליון דולר.

4. ציין את פעולתו החיובית של מובארק ובמיוחד במהלך שיחות פייסל אל-חוסייני וסעיד כנען בקהיר.

ערן

יג

4405 E. 7th

LELO

要訣

卷一

圖書

◆◆◆

0110:25511.4

64℃と示されています

[illegible]

0-: 10M-1G:8PS-nk:9847A1. up:00S1. rp:0. pf:W0

00-6 10-YFU

117:5
17:6

DECEMBER 1997

DATE ' ' YEAR. PAGE

INVESTIGATION OF THE EFFECTS OF

1951 11 19

(1984.4.21) 10:10 AM, 40°N, 125°E

ה'שס"ח תרמ"ט

[illegible][illegible][illegible]

25

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10760

תאריך : 16.04.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 4,10760

אל: המשרד

יעדים: מצב/870, מנמת/273

מ-: ני, נר: 335, תא: 140489, חז: 1830, דח: מ, סג: סו

תח: גס: אירופה

נד: ג

סודי/מידי.

אל אירופה 1.

דע ארבל 2, ממד ערב 2.
מאת גרמי יששכרוף-נאומ'.

ירדן-הצעות רהמ' שמיר.

מברק ביין 301 מהיום.

1. בהמשך למברקו הנל של השגריר ביין, היועץ ההולנדי
מסר בנפרד פרטים נוספים אודות הפגישה בין הפרלמנטרים
ההולנדיים והשגריר הירדני עבדאללה סלח שהתקיימה
ב 13/4.

2. הפגישה הנל התקיימה במשלחת ההולנדית לפי בקשתו
המפורשת של סלח. שהגיע לבדו בלי עוזרים. ההולנדי
הסביר שהיה ברור שהשגריר הירדני רצה לשוחח ביתר חופשיות
ולמנוע הצגת עמדות פורמליות בין שני הצדדים.

3. באשר להצעות רהמ' שמיר לערוך בחירות, ציין סלח
שירדן לא דחתה את ההצעות, וכי ירדן שוקלת אותן היטב
לקראת ביקורו של המלך בוושינגטון.
סלח הסביר שמגמת ירדן היא לא לדחות את ההצעות, אלא
להחזיר את הכדור למגרש הישראלי' על ידי הצגת שאלות
רבות על עצם הרעיון.
שאלות אלה יהיו ברוח הבאה:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

- א. מה יהיה המנדט של הפלסטינאים שיבחרו בבחירות.
- ב. מי יקבע המנדט הנל.
- ג. האם הבחירות תהיינה חופשיות או תחת פיקוח ישראלי בלבד.
- ד. מי יהיה זכאי להשתתף בבחירות.
- ה. מה תהיה הזיקה בין הבחירות לבין המומ' על מעמד הקבע של השטחים.
- ו. סלח ציין שהמגמה להחזיר את הכדור למגרש הישראלי באמצעות הצגת שאלות כנל, התגבשה במפגש בין מוברק וחסיין השבוע, והיא מגמה משותפת ירדנית-מצרית.
- ז. סלח לא הביע תמיכה במדינה פלסטינאית עצמאית וציין שהשטח קטן מדי כדי שמדינה כזו תהיה 'Viable'.
- ח. ציין שהדרך היחידה לפתרון היא קונפדרציה עם ירדן.
- ט. סלח הגדיר היחסים בין אשפ' וירדן כ-'מצויינים' עקב החלטת המלך להתנתק מיש'ע.
- י. היועץ ההולנדי ציין שדברים אלה של השגריר לא היו משכנעים במיוחד.
- יא. סלח ציין שמדינות אירופה, במיוחד חברות בנאטו, יכולות לסייע לתהליך השלום בשני מישורים.
- יב. הראשון בהפעלת לחץ על ארה"ב והשני במניעת מלחמה נוספת בין ישראל לבין הערבים שתהיה גרועה מכל קודמותיה וכן תגרום להגברת הפונדמנטליזם האיסלאמי הקיצוני באיזור.
- יג. היועץ ההולנדי ביקש כמובן שנתייחס למידע הנל בדיסקרטיות מירבית.
- יד. נאומ'.

יכ

חפ: ששה, סשהח, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, איר, ברנע, ארבל, ממד

1. תחילה יבואו שני אנשים וישאלו את האל.

2. האל יענה להם.

3. האל יאמר להם: "הנה אני אומר לכם את כל אשר אתם שואלים."

4. האל יאמר להם: "הנה אני אומר לכם את כל אשר אתם שואלים."

5. האל יאמר להם: "הנה אני אומר לכם את כל אשר אתם שואלים."

6. האל יאמר להם: "הנה אני אומר לכם את כל אשר אתם שואלים."

7. האל יאמר להם: "הנה אני אומר לכם את כל אשר אתם שואלים."

8. האל יאמר להם: "הנה אני אומר לכם את כל אשר אתם שואלים."

9. האל יאמר להם: "הנה אני אומר לכם את כל אשר אתם שואלים."

10. האל יאמר להם: "הנה אני אומר לכם את כל אשר אתם שואלים."

11. האל יאמר להם: "הנה אני אומר לכם את כל אשר אתם שואלים."

12. האל יאמר להם: "הנה אני אומר לכם את כל אשר אתם שואלים."

13. האל יאמר להם: "הנה אני אומר לכם את כל אשר אתם שואלים."

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10619

תאריך : 15.04.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 4,10619

אל: המשרד

יעדים: מצב/860, מנמת/270

מ-: ני, נר: 312, תא: 140489, זח: 1530, דח: מ, סג: סו

תח: גס: ארבל

נד: ג

סודי/מיידי.

אל מנהל ארבל 2.

דע וושינגטון-שטיין (נר 68).

מאת נאומ' - יששכרוף.

התייעצויות המזכ'ל עם חברי מועבי'ט הקבועים.

1. המזכ'ל סיים השבוע סידרת פגישותיו עם חמישה חברי מועבי'ט הקבועים שבהן הציג שלוש השאלות שאותן הברקנו.

2. המזכ'ל נפגש עם פיקרינג ביום רביעי (12/4), והבוקר (14/4) אמור פיקרינג להיפגש עמו שוב כדי למסור תשובותיה של ארה"ב. קמרון הוס מסר הבוקר שהתשובות לשאלות תהיינה כגון אלה של הפסגה הערבית בחרטום דהיינו, שלושה לאוויס:

נגד דיוני החמישה על הסכסוך עם או בלי המזכ'ל,
נגד מינוי נציג מיוחד מטעם המזכ'ל וכן
נגד מגעים נפרדים בין החמישה לבין הצדדים לסכסוך.

3. היועץ הצרפתי סיפר שצרפת ממשיכה לראות ברעיון הועידה הבינ'ל הדרך הטובה ביותר להגיע לפתרון הסכסוך הערבי ישראלי. לשאלה הראשונה של המזכ'ל השיבה צרפת שהיא בעד דיונים בין החמישה, שבהם יוכלו החברים הקבועים לדון באורח פרגמנטי, גמיש ובלתי פורמלי בדרכים כולל נוהליים, שיסייעו לכינוס הועידה הבינל אולם מבלי להיכנס

לנושאים המהותיים גופם. לשאלה השנייה, צרפת השיבה
שהיא מתנגדת למינוי נציג מיוחד מטעם המזכל. לשאלה
השלישית השיבה, שהחמישה יוכלו להתייעץ עם הצדדים על
מנת להבהיר את הנושאים הקשורים לסכסוך אך מבלי להיכנס
לגופם של הנושאים או לקבוע סדר יום מהותי לוועידה.

4. היועץ הצרפתי ציין שברור להם שעמדתה של ארה"ב תהיה
הקובעת בנדון. שכן אם היא תתנגד להצעות המזכל הרי
אין סיכוי למימושן.

5. כן מסר היועץ הצרפתי שבריטניה בתשובותיה היתה זהירה
מאד לגבי הצעות המזכל תוך התחשבות בעמדת ארה"ב הצפויה.
בריטניה התנגדה למינוי נציג מיוחד אך לא היו פרטים
נוספים לגבי שתי השאלות האחרות.

6. לפי הצרפתי, בריהמ' וסין טרם השיבו.

נאומ'.

17

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, ממד, רם, אמנ,
איר1, איר2, בנצור, מצפא, ברנע, ארבכל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10581

תאריך : 15.04.89

נכנס **

שמו

**

**

**

חוזם: 4,10581

אל: המשרד

יעדים: מצב/853, האג/199, מנמת/267

ני, נר: 301, תא: 140489, זח: 1330, דח: ר, סג: שמ

תח: גס: אירופה

נד: ג

שמו/רגיל

אל: אירופה-1.

דע: לשכת שה' ח. ארבל/2. השגריר האג

מאת: יוחנן ביין-נאו' מ.

מפגש עם פרלמנטרים הולנדים.

למברקנו 11.4 ומברק האג 51.

(1) המפגש, במשך שעה, היה ברוח ידידותית ביותר. הצגתי בעיית עוינות העולם הערבי, רעיונות הסדרי ביניים שרק באמצעותם ניתן לפתח תהליך של CONFIDENCE BUILDING.

בהתאם להתפתחותו תתפתחנה הקונצפציות שעל בסיסן ניתן יהיה לנהל מו'מ' על הסדרי קבע. הוצגו עיוותי התקשורת דיבורו הכפול של אש'פ' ותכנית השלבים - וכמובן תכנית ארבע הנקודות שהציג רוה'מ' שמיר בעת ביקורו כאן.

סיכמתי כי כל הרוצים בשלום - וביניהם כמובן הולנד - חייבים לפעול לקידום וליישום תכנית זו העשויה לפתוח דף חדש ביחסים במז'ת.

(2) סיפרו כי נפגשו אמש עם שגריר ירדן שאמר כי בשלב זה אינו פוסל הצעותיו של רוה'מ' שמיר כולל בחירות ביש'ע - וכי עדיין לא קיבל הוראות בנדון. הם מצפים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לשמוע פירוט - בעקבות החלטת ממשלת ישראל - על מהות
הבחירות, דרך ביצוען ועל מעמדם של תושבי ירושלים
המזרחית בבחירות אלה.

נאו' מ.

אק

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, איר, 1,
רנע, ארבכל, 2, ממד

הנהגתו של המנהל - המנהל המנהל המנהל - המנהל המנהל המנהל
הנהגתו של המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל
הנהגתו של המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל

הנהגתו של המנהל

הנהגתו של המנהל

הנהגתו של המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל
הנהגתו של המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל
הנהגתו של המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל המנהל

XX
XX

10619

תאריך : 15.04.89

נכנס **
**
**
**

סודי

חוזם: 4,10619
אל: המשרד
יעדים: מצב/860, מנמת/270
מ-: נ' , נר: 312, תא: 140489, זח: 1530, דח: מ, סג: סו
תח: & גס: ארבל
נד: &

סודי/מיידי.

אל מנהל ארבל 2.

דע וושינגטון-שטיין (נר 68).

מאת נאומ' - יששכרופ.

התייעצויות המזכ'ל עם חברי מועבי'ט הקבועים.

1. המזכ'ל סיים השבוע סידרת פגישותיו עם חמישה חברי מועבי'ט הקבועים שבהן הציג שלוש השאלות שאותן הברקנו.

2. המזכ'ל נפגש עם פיקרינג ביום רביעי (12/4), והבוקר (14/4) אמור פיקרינג להיפגש עמו שוב כדי למסור תשובותיה של ארה'ב. קמרון הוס מסר הבוקר שהתשובות לשאלות שהינה כגון אלה של הפסגה הערבית בחרטום דהיינו, שלושה לאווים:

נגד דיוני החמישה על הסכסוך עם או בלי המזכ'ל,
נגד מינוי נציג מיוחד מטעם המזכ'ל וכן
נגד מגעים נפרדים בין החמישה לבין הצדדים לסכסוך.

3. היועץ הצרפתי סיפר שצרפת ממשיכה לראות ברעיון הועידה הבינ'ל הדרך הטובה ביותר להגיע לפתרון הסכסוך הערבי ישראלי. לשאלה הראשונה של המזכ'ל השיבה צרפת שהיא בעד דיונים בין החמישה, שבהם יוכלו החברים הקבועים לדון באורח פרגמנטי, גמיש ובלתי פורמלי בדרכים כולל נוהליים, שיסייעו לכינוס הועידה הבינל אולם מבלי להיכנס

לנושאים המהותיים גופם. לשאלה השניה, צרפת השיבה
שהיא מתנגדת למינוי נציג מיוחד מטעם המזכל. לשאלה
השלישית השיבה, שהחמישה יוכלו להתייעץ עם הצדדים על
מנת להבהיר את הנושאים הקשורים לסכסוך אך מבלי להיכנס
לגופם של הנושאים או לקבוע סדר יום מהותי לועידה.

4. היועץ הצרפתי ציין שברור להם שעמדתה של ארה"ב תהיה
קובעת בנדון. שכן אם היא תתנגד להצעות המזכל הרי
אין סיכוי למימושן.

5. כן מסר היועץ הצרפתי שבריטניה בתשובותיה היתה זהירה
מאד לגבי הצעות המזכל תוך התחשבות בעמדת ארה"ב הצפויה.
בריטניה התנגדה למינוי נציג מיוחד אך לא היו פרטים
נוספים לגבי שתי השאלות האחרות.

6. לפי הצרפתי, בריהמ' וסין טרם השיבו.

נאום'.

17

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, ממד, רם, אמן,
איר, איר2, בנצור, מצפא, ברנע, ארבל2

נכנס

סודי

**

**

**

**

חוזה: 4,9778

אל: המשרד

יעדים: מצב/773

מ-: ווש, נר: 254, תא: 130489, זח: 1800, דח: מ, סג: סו

תח: בטחון, מקשח גס: בטחון

נד: 8

סודי/מידי

אל: ס / מקש'ח - משהבט (הועבר)

מצפ'א - הטבלא בדיפ'

דע: רמש'נ - ניו יורק (הועבר)

מאת: ק/ק קונגרס.

ביהנ'ב - הסיוע הצבאי - רוויזיה: סיכום ביניים.

למברקנו 232 למשרד, 213 לבטחון, 41 למש'נ מה-4. 12

(1) כפי שתראו - מהטבלא המעודכנת הרצ'ב כל יעדינו הושגו או בלשון החוק או בלשון הדו'ח, ובדרך כלל באורח מלא.

(2) אם נסכם את מהלך פעילותינו איתרנו בהתחלה יותר מ-30 נושאים הראויים לתשומת לב. וכ-20 נושאים החייבים טיפול. לאחר קבלת חוות דעת משפטית והבהרות מצוות העוזרים לוועדה הנוגעת בדבר, הצטמצם מספר הנושאים המבצעיים לכתריסר.

(3) נהנינו משיתוף פעולה אקטיבי מאד מצד שלושה קונגרסמנים (ברמן סולארז' ואנגל) ועוזריהם וכן מצד נציג יו'ר ההועדה שגילה עניין בהשגת פשרות עמנו על מנת להבטיח תמיכת ישראל בהצעת החוק בשלבים הבאים של התהליך (הדיונים במליאת הוועדה וביהנ'ב ובבוא העת אף בשלב הקונפרנס בין נציגי הבית והסנט, אם כי שלב זה עדיין בגדר חזון למועד) במקביל ידידנו תגברו את מאמצנו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4) מאידך, נהנינו פחות מתמיכת הפנטגון שלעיתים היה בצד השני של המיתרס-לדוגמא בנושא החלת תקנות ה-FAR על עיסקאות FMS. היום למדנו שלא זו בלבד שהפנטגון פעל להשמטת כל הסעיף (משימה בלתי אפשרית) וכתוצאה מכך הרג'ז (או ליתר דיוק הקפיץ) את פאסל אלא גם יצא חוצץ נגד התוספת שהצענו ללשון החוק, בטענה שיחיל אותו על כל העולם ולפיכך הסעיף כולו ירוקן מתוכן. כמובן מאיליו איום זה היה בעוכרנו אך הפשרה שהושגה (ראו נא בטבלה) עונה, למיטב הבנתנו על הצרכים שלנו.

5) נותר לנו לעקוב מקרוב אחרי הכנת הדו"ח המתלווה לחוק (ייצא לאור רק אחרי אימוץ הצעת החוק בשלמותה ע"י מליאת וועדת החוץ).

למדן-דרנגר.

17

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10580

תאריך : 14.04.89

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 4,10580

אל:המשרד

יעדים: גנבה/284, וינה/231, מצב/826

מ-:ני, נר:299, תא:140489, זח:1330, דח:מ, סג:שמ

תח: @ גס:ארבל

נד: @

מיד/שמור

אל מנהל ארבל/2.

דע: ג'נבה, וינה

מאת נאום-יששכרוף

פגישת המזכ'ל-ערפאת.

קמרון הומ (ארה'ב) מסר שערפאת אכן יפגש עם המזכ'ל
במשך השבוע הבא (27 עד ה-22 באפריל) אך אין זה ברור
אם הפגישה תיערך בג'נבה או וינה.

נאו' מ

וק

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, ברנע, ארבל, סייבל, משפט

(212)351-5200

3010 3011 3012 3013 3014 3015 3016 3017 3018 3019 3020 3021 3022 3023 3024 3025 3026 3027 3028 3029 3030 3031 3032 3033 3034 3035 3036 3037 3038 3039 3040 3041 3042 3043 3044 3045 3046 3047 3048 3049 3050 3051 3052 3053 3054 3055 3056 3057 3058 3059 3060 3061 3062 3063 3064 3065 3066 3067 3068 3069 3070 3071 3072 3073 3074 3075 3076 3077 3078 3079 3080 3081 3082 3083 3084 3085 3086 3087 3088 3089 3090 3091 3092 3093 3094 3095 3096 3097 3098 3099 3100 3101 3102 3103 3104 3105 3106 3107 3108 3109 3110 3111 3112 3113 3114 3115 3116 3117 3118 3119 3120 3121 3122 3123 3124 3125 3126 3127 3128 3129 3130 3131 3132 3133 3134 3135 3136 3137 3138 3139 3140 3141 3142 3143 3144 3145 3146 3147 3148 3149 3150 3151 3152 3153 3154 3155 3156 3157 3158 3159 3160 3161 3162 3163 3164 3165 3166 3167 3168 3169 3170 3171 3172 3173 3174 3175 3176 3177 3178 3179 3180 3181 3182 3183 3184 3185 3186 3187 3188 3189 3190 3191 3192 3193 3194 3195 3196 3197 3198 3199 3200 3201 3202 3203 3204 3205 3206 3207 3208 3209 3210 3211 3212 3213 3214 3215 3216 3217 3218 3219 3220 3221 3222 3223 3224 3225 3226 3227 3228 3229 3230 3231 3232 3233 3234 3235 3236 3237 3238 3239 3240 3241 3242 3243 3244 3245 3246 3247 3248 3249 3250 3251 3252 3253 3254 3255 3256 3257 3258 3259 3260 3261 3262 3263 3264 3265 3266 3267 3268 3269 3270 3271 3272 3273 3274 3275 3276 3277 3278 3279 3280 3281 3282 3283 3284 3285 3286 3287 3288 3289 3290 3291 3292 3293 3294 3295 3296 3297 3298 3299 3300 3301 3302 3303 3304 3305 3306 3307 3308 3309 3310 3311 3312 3313 3314 3315 3316 3317 3318 3319 3320 3321 3322 3323 3324 3325 3326 3327 3328 3329 3330 3331 3332 3333 3334 3335 3336 3337 3338 3339 3340 3341 3342 3343 3344 3345 3346 3347 3348 3349 3350 3351 3352 3353 3354 3355 3356 3357 3358 3359 3360 3361 3362 3363 3364 3365 3366 3367 3368 3369 3370 3371 3372 3373 3374 3375 3376 3377 3378 3379 3380 3381 3382 3383 3384 3385 3386 3387 3388 3389 3390 3391 3392 3393 3394 3395 3396 3397 3398 3399 3400 3401 3402 3403 3404 3405 3406 3407 3408 3409 3410 3411 3412 3413 3414 3415 3416 3417 3418 3419 3420 3421 3422 3423 3424 3425 3426 3427 3428 3429 3430 3431 3432 3433 3434 3435 3436 3437 3438 3439 3440 3441 3442 3443 3444 3445 3446 3447 3448 3449 3450 3451 3452 3453 3454 3455 3456 3457 3458 3459 3460 3461 3462 3463 3464 3465 3466 3467 3468 3469 3470 3471 3472 3473 3474 3475 3476 3477 3478 3479 3480 3481 3482 3483 3484 3485 3486 3487 3488 3489 3490 3491 3492 3493 3494 3495 3496 3497 3498 3499 3500 3501 3502 3503 3504 3505 3506 3507 3508 3509 3510 3511 3512 3513 3514 3515 3516 3517 3518 3519 3520 3521 3522 3523 3524 3525 3526 3527 3528 3529 3530 3531 3532 3533 3534 3535 3536 3537 3538 3539 3540 3541 3542 3543 3544 3545 3546 3547 3548 3549 3550 3551 3552 3553 3554 3555 3556 3557 3558 3559 3560 3561 3562 3563 3564 3565 3566 3567 3568 3569 3570 3571 3572 3573 3574 3575 3576 3577 3578 3579 3580 3581 3582 3583 3584 3585 3586 3587 3588 3589 3590 3591 3592 3593 3594 3595 3596 3597 3598 3599 3600 3601 3602 3603 3604 3605 3606 3607 3608 3609 3610 3611 3612 3613 3614 3615 3616 3617 3618 3619 3620 3621 3622 3623 3624 3625 3626 3627 3628 3629 3630 3631 3632 3633 3634 3635 3636 3637 3638 3639 3640 3641 3642 3643 3644 3645 3646 3647 3648 3649 3650 3651 3652 3653 3654 3655 3656 3657 3658 3659 3660 3661 3662 3663 3664 3665 3666 3667 3668 3669 3670 3671 3672 3673 3674 3675 3676 3677 3678 3679 3680 3681 3682 3683 3684 3685 3686 3687 3688 3689 3690 3691 3692 3693 3694 3695 3696 3697 3698 3699 3700 3701 3702 3703 3704 3705 3706 3707 3708 3709 3710 3711 3712 3713 3714 3715 3716 3717 3718 3719 3720 3721 3722 3723 3724 3725 3726 3727 3728 3729 3730 3731 3732 3733 3734 3735 3736 3737 3738 3739 3740 3741 3742 3743 3744 3745 3746 3747 3748 3749 3750 3751 3752 3753 3754 3755 3756 3757 3758 3759 3760 3761 3762 3763 3764 3765 3766 3767 3768 3769 3770 3771 3772 3773 3774 3775 3776 3777 3778 3779 3780 3781 3782 3783 3784 3785 3786 3787 3788 3789 3790 3791 3792 3793 3794 3795 3796 3797 3798 3799 3800 3801 3802 3803 3804 3805 3806 3807 3808 3809 3810 3811 3812 3813 3814 3815 3816 3817 3818 3819 3820 3821 3822 3823 3824 3825 3826 3827 3828

300 $\frac{2}{2}$

Union of Soviet Socialist Republics

PERMANENT MISSION TO THE UNITED NATIONS
136 EAST 67TH STREET • NEW YORK, NEW YORK 10021

Review of the Soviet Press

COMPILED BY A.P.N.

72
April 11, 1989

US MIDEAST DIPLOMACY

In his report from Washington, IZVESTIA correspondent Leonid Koryavin sums up some results of the talks held there between US leaders and the leaders of Egypt and Israel. The author draws attention to the fact that while realistic tendencies in the approach to the Mideast crisis revealed themselves in the first round -- in the course of the talks with representatives of Egypt, the second round -- the one with Shamir -- ended in a deadlock.

"In the course of the talks," writes Koryavin speaking of the second round, "the American leaders tried to be flexible. They intimated it to their Israeli guest that they were ready for a number of compromises. Shamir was assured that they supported the idea of the creation of an independent Palestinian state, and that they also had a negative attitude to Israel's plans to keep the West Bank and the Gaza Strip forever occupied. The latter was caused by the developments in these areas where the Israeli armed forces commit outrages against the Palestinians. This is resented by the United States, including also the numerous Jewish community."

Noting that, instead of advancing new ideas at the Washington talks, the Israeli Prime Minister had brought there the same old uncompromising conceptions (no talks with the PLO and no international conference), the IZVESTIA correspondent writes the following in conclusion:

"It cannot be said that Shamir's position had caused confusion in Washington, though it did create a number of complications for the new Administration, which is now working out its own foreign policy course. And to react by actively supporting Israel's obviously unpopular course would be an ill-considered step to take."

*

*

*

דתיקות: מידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	ק: 1
סוג: שמור		כתוב: 4
תאריך וזמן חצור: 1600 14 באפריל 1989	ממ"ד ביני"ל 1, אירופה 3	אל:
פס' פבוק: הפסרד: 282		דע:
	אלי אבידן, וושינגטון	פאת:

לקראת ביקור המזכיר במוסקבה

משיחה באגף ברה"מ/מחמ"ד.

1. האגף שטרם סיים את הדיונים סביב ה- *POLICY REVIEW* לגבי ברה"מ החל בהכנת הניירת וחלוגיטיקה לשיחות המזכיר במוסקבה 10.5-11. כבר עתה ברור ש"ה עיון מחדש" שהממשל מקיים לגבי המדינות כלפי ברה"מ לא יסתיים עד אז. מסקנה ראשונה מכך היא של המשכיות הפרמטרים הנוכחיים ומכאן גם השיחות לא יחרגו מכך.
2. סדר היום מבחינת הנושאים יהיה אמנם שגרתי, אך מדגישים שלנוכח דחיסותם ובהתחשב בכך שלמשחתפים יעמדו בסה"כ יומיים - מבוקר יום רביעי ועד ערב יום חמישי - יעשה מאמץ להקיף את כל הסוגיות, אך יהיה קשה לרדת לעומק. המזכיר חייב להיות בסוף השבוע הנ"ל בבריסל ע"מ לדווח לנציגי נאטו ולהכין את המפגש השנתי בשבוע האחרון של מאי. המתכונת תהיה של סיקור הנושאים בין המזכיר ושה"ח הסובייטי - לבייקר צפריה גם פגישה עם גורבצ'וב - ובמקביל דיונים בדרגי העבודה.
3. הפעם יותר מהפגישה הקודמת ההטעמה תהיה בסוגיות אזוריות. עיון בהם מלמד שלשני הצדדים ישנם דגשים שונים מבחינת העניין בהם. בסדה"י הסוב' מופיעה אפגניסטן בראש הרשימה. הסוב', ע"פ גורמי האגף מוטרדים מהפעילות הפקיסטאנית ומהמשך משלוחי הנשק למוג'הדין, כשם שהם חייבים להפגין בפני ממשלת קאבול שהסוגייה לא ירדה מסדר היום הסוב'. האמריקאים מצפים לשמוע טענות באשר למינוי שגריר אמריקאי ליד המורדים ושאררה"ב לא מסייעת לפתרון הבעיה בכיוון של

תפוצה:

דמיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק: 2
סוג:		פתוך: 4
תאריך וזמן מעור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		פאת:
282		

הקמת "קואליציה מקיר אל קיר" כפי שהסוב' היו רוצים. האמריקאים אמנם מצפים ל"רעש טוב" אך לא מחריש אזניים שכן המצב בשטח פחות מדאיג בהיבט הסוב' מאשר היה חזוי ערב פינוי החייל הסוב' האחרון מאפגניסטן. אגב סנגיה זו תידון גם עם גב' בוטר בביקורה הנוכחי. האמריקאים אינם שלמים עם המדיניות הפקיסטנית בכל הנוגע להעדת הגורמים הפונדמנטליסטים שבקרב המוג'הדין ומשה"פ שנוצר במשולש טהראן - איסלאמבאד - מוג'הדין. הסוגייה השנית אצל הסוב' תהיה חמזה"ח.

שברנדזה יעמיד במרכז את סיורו במזה"ח. זו תהיה מוסיקת הרקע בדיונים על חמזה"ח הן באשר להצטרפות שברנדזה השמיע במהלכו והן באשר לפתיחת הסוב' כלפי כל הצדדים (ישראל). האמריקאים מסוקרנים לדעת מי הגורם הסוב' שינהל את הדיונים בעב' העבודה ובדרך של מומחים. ההנחה היא שמול דניס רוס יתייצב טרסוב שהועבר לתפקיד של יועץ לענייני מזה"ח ליד שברנדזה ושבימדה רבה תפס את מקומו של זוטוב כמומחה המזה"ח. האמריקאים יחזרו ויביעו מסויגתם מהתביעה להתחיל את התהליך מועב"ל בנימוקים שהם משתמשים לרבות בביקורי מובראכ ורה"מ שמיר. האמריקאים שכבר הספיקו לדנוח לסוב' על שני הביקורים הנ"ל יצביעו מצד על נושא הבחירות כמשהו שניתן להתחיל בו ושלא נדחה רשמית מאף צד ערבי. יבקשו תמיכתם בשכנוע בני בריתם של ברה"מ במזה"ח, כהוכחה לכנותם לתרומה קונסטרוקטיבית לתהליך. מנגד צפוי שהסוב' יגיבו על הערות אלה בכך שאש"פ כמייצג ודובר הפלסטי דחה זאת ואין "ובלעדיו הרי לא יהיה תהליך".

בשיחות המומחים, האמריקאים ירצו לברר האם חל שינוי ממשי בעמדת ברה"מ בעקבות ביקור שברנדזה ולאור ביקורי מנהיגי האזור בנוש'. האמריקאים גם י.ה.א. באם הסובייטים יגלו נכונות, לצדדים המתוחים הקשורים לבחירות ולעמוד על דעתה כגון בנושאי ה - MODALITIES, פיקוח וכד'. נושאים אחרים בסדה"י הסוב' יהיו קמפוציאה (חשוב לסוב' לקראת הפסגה בבז'ין ב-15.5) ואמרכ"ז. הנושא הראשון בסדה"י האמריקאי מיועד לסוגיית אמרכ"ז. /3

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	דף: 3
סוג:		כתוב: 4
תאריך וזמן חצור:		אל:
כס' פברק:		דע:
הפסד:		פאת:
282		

(נרק לאחר מכן המזה"ת) בוש שלח לא מכבר אגרה לגנרביצ'וב בה הוא מפרט את ההסכם הבינמפלגתי בנושא ניקראגואה, כאבן פינה למדיניות ארה"ב בזירה זו. מדיניות המושתת על שה"פ עם המשטרים הדמוקרטיים שם ומניעת אספקת נשק לקובה, ניקראגואה ומורדי סלבדור. הנשיא קורא באגרתו להענות טוב' דומה. ישנו גם איזכור עקיף לחוסר שביעות רצון באשר לביקור גורביצ'וב בקובה בפסקה המדברת על כך שהמשך הסיוע הצבאי הסוב' לניקראגואה (וקובה) בסך חצי ביליון דולר לשנה אינו תואם הסדרי שלוש בפינה זו. בנושאי קמפוצ'אה ודרא"פ אין לאמריקאים תשומה מיוחדת ניהיו בעמדת האזנה. האמריקאים המודאגים מההתפתחויות בקרן אפריקה ינסו להכניס סוגיה זו לסדה"י.

4. בנושאים הגלובליים ימשכו השיחות בנושא הנשק האטום, כוחות קונבציונליים, נשק כימי וטילים ובנפרד טרור. האמריקאים המודעים לדאגה הסוב' ממידת מחויבותו של הממשל החדש בהשגחה לקדמנו באשר לסדרי עדיפויות ולקצב ההתקדמות, ימשיכו לתמוך בהסכם בנושא ה- START אם כי לא בלוי"ז הסוב'. הממשל כאמור טרם קבע לעצמו מדיניות בתחום זה, כאשר חלק מהעבודה צריך להעשות עם הארופאיות. בנושא הטרור שהממשל החדש הפכו לסוגייה נפרדת (קב' עבודה 5) תבדק נכונותה של ברה"מ לשה"פ בחסימת הטרור הבינ"ל לאחר שברה"מ עצמה נפגעת מכך (המטוס החטוף לישראל). הטרור שמנצח במזה"ת יתפוס מבחינת ארה"ב מקום נכבד בדיונים אלה מאחר ומקורותיו באים מגורמים הנחשבים לידי ברה"מ.

5. ארה"ב וברה"מ עומדת בשלב האחרון של חתימת הסכם צבאי למניעת מצבי התקלות (משלחת סוב' צבאית תגיע לכאן בשבוע הבא). המדובר בהסדרת אימונים ימיים ואוויריים, בעיקר ליד חופי ברה"מ (להים השחור) הנדעה מראש על אימונים כנ"ל, שמירה על מרחב אוירי בין חיה"א בטווח התקרבות שלא יעלה על 5 מייל, ברלין המערבית (פרשת ניקולסון) וכיו"ב.

.../4

תפוצה:

דתיקות:	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פרוק	דף: 4
סוג:		פתוך: 4
תאריך וזמן מעור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		
282		פאת:

6. החט' הסוב' באגף האירופאי של מחמ"ד עדיין מתפקדת בהרכבה הנוכחי. רוזאן
רידג'ווי, עוזרת המזכיר תמשיך עד ח-1.6. ניחליף אותה ריימונד
ה - DCM הנוכחי בשגרירות בלונדון.

אלי אבידן

א.א.

תפוצה:

